

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 404

Jogszabályok

49. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

2006. december 30.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1923/2006/EK rendelete (2006. december 18.) az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1924/2006/EK rendelete (2006. december 20.) az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról 9
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1925/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásáról 26
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1926/2006/EK határozata (2006. december 18.) a fogyasztóvédelmi politika területén közösségi cselekvési program (2007–2013) létrehozásáról ⁽¹⁾ 39

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg.

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1923/2006/EK RENDELETE

(2006. december 18.)

az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 999/2001/EK rendelet módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A 999/2001/EK rendelet ⁽³⁾ azt célozza, hogy egységes jogi keretfeltételeket állapítson meg a fertőző szivacsos agyvelőbántalmakra (TSE-k) vonatkozóan a Közösségen belül.

⁽¹⁾ HL C 234., 2005.9.22., 26. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. május 17-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2006. november 24-i közös álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és az Európai Parlament 2006. december 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 147., 2001.5.31., 1. o. A legutóbb az 1041/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 187., 2006.7.8., 10. o.) módosított rendelet.

(2) A 999/2001/EK rendeletet az átmeneti intézkedések időszakájának meghosszabbítása tekintetében módosító 2005. június 8-i 932/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ meghosszabbította a 999/2001/EK rendeletben előírt átmeneti intézkedések alkalmazásának időszakát legkésőbb 2007. július 1-jéig.

(3) Az Állategészségügyi Világszervezet közgyűlésén 2003. májusában határozatot fogadtak el az országok besorolására jelenleg alkalmazott nemzetközi kritériumok egyszerűsítéséről a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőgyulladás (BSE) vonatkozásában fennálló kockázat alapján. Javaslatot fogadtak el 2005. májusában a közgyűlés keretében. E fejlemények követése során a 999/2001/EK rendelet cikkeit ki kell igazítani az új, nemzetközileg elfogadott kategóriarendszernek való megfelelés érdekében.

(4) A mintavételezéssel és elemzéssel kapcsolatos új fejlemények a 999/2001/EK rendelet X. melléklete átfogó módosítását teszik szükségessé. Ezért a 999/2001/EK rendeletben szereplő jelenlegi „gyorstesztek” meghatározásában bizonyos technikai módosításokat kell végezni, hogy megkönnyítsék e melléklet szerkezetének módosítását egy későbbi időszakban.

(5) A közösségi jogszabályok egyértelművé tétele érdekében helyénvaló tisztázni azt, hogy a „mechanikai úton elválasztott hús” meghatározást, melyről más, az ételmszter biztonságról szóló közösségi jogszabály rendelkezik, a 999/2001/EK rendeletben, a TSE felszámolására irányuló intézkedések kontextusában kell alkalmazni.

⁽⁴⁾ HL L 163., 2005.6.23., 1. o.

- (6) A 999/2001/EK rendelet nyomon követési program felállításáról rendelkezik a BSE és a surlókór vonatkozásában. A tudományos operatív bizottság 2003. március 6-7-i véleményében nyomon követési program bevezetését javasolta a szarvasfélék esetében. Ezért az ezen rendeletben előírt nyomon követési rendszert más TSE-kre is ki kell terjeszteni, fenntartva annak lehetőségét, hogy további intézkedéseket fogadjanak el e rendszer későbbi stádiumban történő megvalósításához.
- (7) Egy összehangolt tenyésztési programot vezettek be a TSE-vel szembeni rezisztencia alapján történő szelekcióra juh- és birkafélék esetében a Bizottság 2003. február 13-i 100/2003/EK határozata ⁽¹⁾ szerinti átmeneti intézkedésként, amely meghatározza a juhok fertőző szivacsos agyvelőbántalmakkal szembeni rezisztenciájára szolgáló tenyésztési programok létrehozatalának minimum követelményeit. Módosítani kell a 999/2001/EK rendeletet oly módon, hogy e programhoz az állandó jogi alapot, továbbá annak lehetőségét biztosítsa, hogy az ilyen programokat módosítsák a kiértékelt tudományos eredmények és ezek alkalmazása általános következményeinek figyelembevétele érdekében.
- (8) A 999/2001/EK rendelet tiltja bizonyos feldolgozott állati fehérjék bizonyos állatokkal történő etetését, fenntartva eltérésekről történő rendelkezések lehetőségét. Az állati takarmányozásról szóló tiltásokkal kapcsolatos újabb fejlemények szükségessé tehetik módosítások elvégzését azon rendelet IV. mellékletében. Szükséges elvégezni bizonyos technikai módosításokat a megfelelő cikk jelenlegi megfogalmazásában, hogy megkönnyítsék e melléklet szerkezetének módosítását egy későbbi időszakban.
- (9) Az Európai Parlament és a Tanács 2002. október 3-i 1774/2002/EK rendelete a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról ⁽²⁾ a TSE-kkel fertőzött különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok és állatok ártalmatlanításának a szabályait állapítja meg. Az állati eredetű termékek közösségen keresztül történő átszállításának szabályait most fogadták el. Ennek megfelelően, a közösségi jogszabályokkal való egyezőség érdekében, a 999/2001/EK rendeletben előírt jelenlegi szabályokat ezen anyagok és állatok ártalmatlanításáról fel kell váltani az 1774/2002/EK rendeletre történő utalással és a 999/2001/EK rendeletben szereplő utalást az átszállításról szóló szabályokra törölni kell.
- (10) A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokkal kapcsolatos újabb fejlemények szintén átfogó módosításokat tesznek szükségessé a 999/2001/EK rendelet V. mellékletében. Szükséges bizonyos technikai módosításokat elvégezni azon rendelet megfelelő rendelkezéseinek jelenlegi megfogalmazásában, hogy megkönnyítsék e melléklet szerkezetének módosítását egy későbbi időszakban.
- (11) Bár a kábítás a koponyaüregbe befecskendezett gázzal nem engedélyezett az Európai Unió területén, a gáz befecskendezése a kábítást követően is előfordulhat. Ezért szükséges módosítani a 999/2001/EK rendelet vágási módszerekre vonatkozó idevágó rendelkezéseit abból a célból, hogy tilos legyen gáz befecskendezése a koponyaüregbe a kábítást követően.
- (12) A 999/2001/EK rendeletet módosító 1915/2003/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾, új rendelkezéseket állapít meg a surlókór felszámolására juhok- és kecskefélék esetében. Ennek megfelelően, szükséges betiltani a juhok- és kecskefélék elszállítását olyan gazdaságokból, ahol a surlókór hivatalos gyanúja áll fenn.
- (13) A megjelenő új tudományos ismeretek alapján a 999/2001/EK rendeletnek lehetővé kellene tennie azt, hogy a szarvasmarhafélék, juh- és kecskefélék, illetve azok spermájának, embrióinak és petesejtjeinek forgalomba hozataláról és kiviteléről szóló jelenlegi rendelkezések hatályát más fajokra is kiterjesszük.
- (14) A tudományos operatív bizottság 1998. június 26-i véleménye jelzi, hogy be kell tartani bizonyos korlátozásokat a dikalcium-foszfát előállításához használt nyersanyag eredetét illetően. Ennek megfelelően, törölni kell a dikalcium-foszfátot azon termékek listájáról, melyek a 999/2001/EK rendelet értelmében nem tartoznak forgalomba hozatali korlátozás alá. Tisztázni kell a tejre és tejtermékekre vonatkozó korlátozások hiányát.
- (15) A megjelenő új tudományos ismeretek és a kockázat szerinti besorolás alapján, figyelmen kívül hagyva védintézkedések elfogadásának a lehetőségét, a 999/2001/EK rendelet engedje meg konkrétabb követelmények elfogadását, összhangban a komitológiai eljárással, az ellenőrzött vagy meghatározatlan TSE kockázatot képviselő tagállamokból vagy harmadik országokból származó, állati eredetű termékek forgalomba hozatala és kivitele vonatkozásában.
- (16) A 999/2001/EK rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.

⁽¹⁾ HLL 41., 2003.2.14., 41. o.

⁽²⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 208/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 36., 2006.2.8., 25. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 283., 2003.10.31., 29. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. Az 512/2006/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11 o.) módosított határozat.

(17) A Bizottság hatáskörét ki kell terjeszteni különösen a gyorstesztek jóváhagyására, az állatok életkorának kiigazítására, a túrésszintek bevezetésére, a kérődzők fajták fiatal egyedek halakból származó állati fehérjékkel történő takarmányozásának engedélyezésére, meghatározott kockázatot jelentő anyag eltávolítása és megsemmisítése alóli mentesség megadásának szabályaira, a járványügyi helyzet javulásának bizonyításához szükséges szempontok megállapítására, valamint az egyes korlátozások illetve gyártási folyamatok alóli mentesség megadásának szempontjaira vonatkozó intézkedések meghozatalára. Mivel az intézkedések általános jellegűek és a 999/2001/EK rendelet nem alapvető elemeinek módosítására és/vagy új, nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni őket.

(18) A 999/2001/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 999/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg az alábbi preambulumbekazdássel egészül ki:

„(8a) Engedélyezni kell nem kérődzők egyes, nem kérődzőkből származó feldolgozott állati fehérjékkel való takarmányozását a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott fajon belüli újrahasonosítás tilalmának tiszteletben tartása mellett, valamint tiszteletben tartva a Bizottság által 2005. július 15-én elfogadott TSE ütemtervről szóló közleményben meghatározott, az egyes fajtákra jellemző, feldolgozott állati fehérjék megkülönböztetésére irányuló ellenőrzési szempontokat.

(*) HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 208/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 36., 2006.2.8., 25. o.) módosított rendeletet.”;

2. A szöveg az alábbi preambulumbekazdásekkel egészül ki:

„(11a) 2004. október 28-i állásfoglalásában (**) az Európai Parlament aggodalmát fejezte ki a kérődzők állati fehérjével való takarmányozásával kapcsolatosan, mivel azok nem tartoznak a felnőtt szarvasmarha természetes táplálékai közé. A BSE-válság és a száj- és körömfájás válság nyomán egyre inkább elfogadottá vált, hogy az emberi és állati egészség biztosításának legjobb módszere az, ha az állatokat olyan módon tartják és takarmányozzák, amellyel tiszteletben tartják az egyes

fajok sajátosságait. Az elővigyázatosság elvének megfelelően és a kérődzők természetes érendje és életkörülményei alapján tehát fenn kell tartani a kérődzők állati fehérjével olyan formában történő takarmányozásának tilalmát, amely rendes körülmények között nem része természetes érendjüknek.

(11b) A mechanikai úton elválasztott húst a húsnak a csontokról olyan módon történő eltávolításával nyerik, hogy az izomrostok szerkezete tönkremegy vagy módosul. Tartalmazhat csontdarabokat és csonthártyát. Így tehát a mechanikai úton elválasztott hús nem hasonlítható össze a rendes hússal. Ebből következően emberi fogyasztásra való alkalmazását felül kell vizsgálni.

(**) HL C 174. E, 2005.7.14., 178. o.”;

3. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az l) pont helyébe a következő szöveg lép:

„l) gyorstesztek: a X. mellékletben felsorolt vizsgálati módszerek, melyek 24 órán belül eredményt adnak;”;

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„n) mechanikai úton elválasztott hús vagy »MEH«: a húsnak az izomhoz tapadó csontokról való eltávolításával kicsontozás után, mechanikai eszközökkel nyert termék, melynek izomrostszerkezete elvész vagy módosul;

o) passzív ellenőrzés: valamennyi, TSE-fertőzés-gyanús állat bejelentése, valamint, amennyiben a TSE klinikai vizsgálattal nem zárható ki, úgy az ilyen állatok laboratóriumi tesztelése is;

p) aktív ellenőrzés: baleset miatt vagy kényszerből levágott állatok, vágás előtti vizsgálat során klinikai tüneteket mutató állatok, elhullott állatok, egészségesen levágott állatok és BSE-esettel kapcsolatosan szelektált állatok tesztelése, különösen a TSE-nek egy országban vagy annak egy régiójában való kialakulásának és elterjedtségének meghatározása érdekében.”;

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamely tagállam vagy harmadik ország vagy ezek régiói (a továbbiakban: az országok vagy régiók) BSE-státusát az alábbi három kategória alapján kell meghatározni:

– elhanyagolható BSE-kockázat a II. mellékletben meghatározottak szerint,

– ellenőrzött BSE-kockázat a II. mellékletben meghatározottak szerint,

– meghatározatlan BSE-kockázat a II. mellékletben meghatározottak szerint;

Az országok vagy régiók BSE státusa csak a II. melléklet A. fejezetében megállapított feltételek alapján határozható meg. Ezen feltételek magukban foglalják a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbántalma előfordulásának a II. melléklet B. fejezetében meghatározott valamennyi lehetséges tényezője alapján végzett kockázatelemzés eredményét és ezek időbeli alakulását, valamint az ország vagy régió kockázati kategóriáját figyelembe vevő átfogó aktív és passzív ellenőrzési intézkedéseket.

Azok a tagállamok, valamint harmadik országok, amelyek azon a harmadik országokat tartalmazó listán kívánnak maradni, amelyek számára engedélyezett az e rendelet hatálya alá eső élő állatok és állati eredetű termékek Közösségbe történő kivitele, kötelesek kérelmet benyújtani a Bizottságnak BSE-státusuk megállapítására, amely kérelemhez a II. melléklet A. fejezetében felsorolt kritériumokra és a II. melléklet B. fejezetében meghatározott lehetséges kockázati tényezőkre, továbbá ezek időbeni alakulására vonatkozó lényeges információkat kell csatolni.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azoknak a tagállamoknak és harmadik országoknak, amelyek nem nyújtottak be kérelmet az (1) bekezdés harmadik albekezdésének megfelelően, az élő állatoknak és állati eredetű termékeknek a területükről való kiszállítása szempontjából a BSE vonatkozásában meghatározatlan fertőzési kockázatot képviselő országokra vonatkozó import követelményeket kell teljesíteniük mindaddig, amíg ilyen kérelmet be nem nyújtanak, és BSE státusukról végleges döntés nem születik.”;

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam évente ismétlődő programot futtat a TSE ellenőrzése céljából aktív és passzív ellenőrzés alapján a III. melléklettel összhangban. Ha állatfajok számára rendelkezésre áll, a program gyorsesztek felhasználásán alapuló szűrővizsgálatot is magában foglal.

E célra a gyorseszteket a 24. cikk (3) bekezdésében említett és a X. mellékletben felsorolt eljárással összhangban hagyják jóvá.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett éves nyomon követési program legalább az alábbi alpopulációkra vonatkozik:

- valamennyi 24 hónaposnál idősebb szarvasmarha, melyet biztonsági vágásra küldtek, vagy melynek esetében levágás előtti vizsgálatokat végeztek el;
- valamennyi 30 hónaposnál idősebb szarvasmarha, melyet szokványos módon emberi fogyasztás céljából vágtak le;
- valamennyi 24 hónaposnál idősebb szarvasmarha, melyet nem emberi fogyasztás céljából vágtak le szokványos eljárás szerint, és amely a mezőgazdasági üzemben, szállítás közben vagy a vágóhídon pusztult el (elhullott állomány).

A tagállamok a c) pont rendelkezéseitől eltérhetnek olyan, alacsony állatsűrűséggel rendelkező távoli területeken, ahol nem szervezik meg az elhullott állatok begyűjtését. Az ezen lehetőséggel élni kívánó tagállamok erről értesítik a Bizottságot, és listát nyújtanak be az érintett területekről az eltérés indoklásával együtt. Az eltérés egy tagállam szarvasmarha-állományának legfeljebb 10 %-át érintheti.

(1b) A megfelelő tudományos bizottsággal való konzultációt követően az (1a) bekezdés a) és c) pontjában megállapított életkor kiigazítható a tudományos fejlődésnek megfelelően, összhangban a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással.

Olyan tagállam kérelmére, amely bizonyítani tudja az ország járványügyi helyzetének javulását a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó egyes feltételek szerint, az adott tagállamra vonatkozó, éves nyomon követési programok felülvizsgálhatók.

Az érintett tagállam átfogó kockázati elemzés alapján bizonyítja a meghozott intézkedések hatékonyságának megítélésére és az emberi és állati egészség védelmének biztosítására való alkalmasságát. A tagállamnak különösen az alábbiakat kell bizonyítania:

- a BSE jelenlétének egyértelműen csökkenő vagy állandóan alacsony szintjét korszerű vizsgálati eredmények alapján;
- hogy legalább hat éve teljes BSE-vizsgálati rendszert hajt végre és alkalmaz (az élőállatok nyomon követhetőségére és azonosítására és a BSE-ellenőrzésre vonatkozó közösségi jogszabályok);
- hogy az állati fehérjékkel való takarmányozást a haszonállatokra vonatkozóan teljes mértékben megtiltó közösségi jogszabályokat legalább hat éve átültette és végrehajtja.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) E cikk végrehajtásának szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadják el.”;

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Tenyésztési programok

(1) A tagállamok bevezethetnek TSE-vel szembeni rezisztenciára szolgáló tenyésztési programokat juh- és birkaállományuk esetében. E programoknak olyan keretfeltételeket kell tartalmazniuk, melyek alapján felismerhető bizonyos állományok TSE rezisztens státusa és kiterjeszthetők más állatfajokra, amely fajok bizonyos genotípusainál, a tudományos bizonyítékok által igazoltan, a TSE-vel szembeni rezisztencia fennáll.

(2) E cikk (1) bekezdésében megállapított programok konkrét szabályait a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Azok a tagállamok, amelyek tenyésztési programokat vezetnek be, rendszeres jelentéseket nyújtanak be a Bizottságnak a programok tudományos értékelése céljából, különös tekintettel a TSE-k előfordulására, továbbá a genetikai sokszínűsége és változatosságra, valamint régi vagy ritka juh- és birkafelelékre, illetve olyan juh- és birkafelelékre gyakorolt hatásukra, amelyek jól alkalmazkodtak egy adott térséghez. A tenyésztési programok tudományos eredményeit és általános következményeit rendszeresen értékelik, és szükség esetén e programokat megfelelően módosítják.”;

7. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)-(4) bekezdések helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Állati eredetű fehérjét tilos kérődzők takarmányozására használni.

(2) Az (1) bekezdésben előírt tilalmat ki kell terjeszteni a nem kérődző állatokra, és ezen állatok takarmányozása tekintetében az állati eredetű termékekre kell korlátozni, a IV. melléklettel összhangban.

(3) Az (1) és a (2) bekezdést az ezen bekezdésekben foglalt tilalmak alóli felmentéseket meghatározó IV. mellékletben megállapított rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

A Bizottság a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban – az e cikk végrehajtására vonatkozóan az e cikk (5) bekezdésében előírt szabályok tárgyát képező kérődzők fiatal egyedei táplálkozási szükségleteinek tudományos felmérése alapján, valamint az ezen felmentés ellenőrzési vonatkozásainak felmérését követően – határozhat arról, hogy engedélyezi a kérődző fajták fiatal egyedek halakból származó állati fehérjékkel történő takarmányozását.

(4) A meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő tagállamok vagy azok ilyen régiói nem exportálhatnak vagy tárolhatnak haszonállatoknak szánt, emlősökből származó fehérjét tartalmazó takarmányt, illetve emlősöknek szánt olyan állateledelt – kivéve a kutya-, macska- és prémesállat-eledelt –, amely emlősökből származó, feldolgozott fehérjét tartalmaz.

A meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő harmadik országok vagy azok ilyen régiói nem exportálhatnak a Közösségbe haszonállatoknak szánt, emlősökből származó fehérjét tartalmazó takarmányt, illetve emlősöknek szánt olyan állateledelt – kivéve a kutya-, macska- és prémesállat-eledelt –, amely emlősökből származó, feldolgozott fehérjét tartalmaz.

Egy tagállam vagy harmadik ország kérelmére – a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó részletes szempontok alapján, – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozat hozható az e bekezdésben említett korlátozások alóli egyedi mentességek megadásáról. Minden kivétel esetében figyelembe kell venni az e cikk (3) bekezdésében előírt intézkedéseket.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A fertőzésnek legalább a mértékét és a lehetséges forrását figyelembe vevő kedvező kockázatelemzés

és a szállítmány végcélja alapján, a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazásával határozatot lehet hozni egy olyan tőrészint bevezetéséről, amely az állati fehérjék takarmányokban – véletlen és technikailag elkerülhetetlen szennyeződés miatt – található nem jelentős mennyiségére vonatkozik.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) E cikk végrehajtási szabályait, különösen a kölcsönös szennyezés megakadályozására és az e cikknek való megfeleléshez szükséges mintavétel és elemzés módszereire vonatkozó szabályokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni. Ezeket a szabályokat az állati eredetű takarmányok eredetére, feldolgozására, ellenőrzésére és nyomon követhetőségére vonatkozó bizottsági jelentésre kell alapozni.”;

8. A 8. cikk (1)-(5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat e rendelet V. mellékletével és a 1774/2002/EK rendelettel összhangban kell eltávolítani és ártalmatlanítani. Ilyen anyag nem vihető be a Közösség területére. Az V. melléklet alapján különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok listáján mindenképpen kell, hogy szerepeljen a 12 hónaposnál idősebb szarvasmarhafélék agya, gerincvelője, szeme és mandulája, valamint a 24. cikk (3) bekezdésében foglalt eljárás szerint megállapítandó életkor fölötti szarvasmarhák gerincoszlopa. Tekintettel az 5. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott különböző kockázati besorolásokra, valamint a 6. cikk (1a) bekezdésének és (1b) bekezdése b) pontjának követelményeire, az V. mellékletben meghatározott különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok listája ennek megfelelően módosul.

(2) E cikk (1) bekezdése nem vonatkozik az olyan állatokból származó szövetekre, amelyek az erre az egyedüli célra a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban engedélyezett és a X. mellékletben szereplő listára felvett, valamint az V. mellékletben felsorolt feltételek mellett alkalmazott alternatív vizsgálaton mentek keresztül, és a vizsgálat eredménye negatív volt.

Azon tagállamok, amelyek e bekezdés értelmében alternatív vizsgálat alkalmazását engedélyezik, értesítik arról a többi tagállamot és a Bizottságot.

(3) A BSE vonatkozásában fennálló ellenőrzött vagy meghatározatlan fertőzési kockázatot képviselő tagállamokban vagy azok régióiban a kábítás után a központi idegrendszer szöveteinek egy megnyúlt rúd alakú eszköz koponyaüregbe vezetésével vagy a kábítással összefüggésben a koponyaüregbe befecskendezett gázzal történő roncsolása nem végezhető olyan szarvasmarhafélék, juh- vagy kecskefélék esetében, amelyek húsát emberi vagy állati fogyasztásra szánják.

(4) Az V. mellékletben az életkorra vonatkozó adatok kiigazíthatók. Az ilyen kiigazításokat azon legutóbbi bizonyított tudományos eredményekre kell alapozni, amelyek a TSE-nek a Közösség szarvasmarha-, juh- és kecskepopulációjának megfelelő korcsoportjaiban való előfordulása statisztikai valószínűségére vonatkoznak.

(5) E cikk (1)–(4) bekezdése alól mentességet biztosító szabályok fogadhatók el a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban arra vonatkozóan is – tekintettel a 7. cikk (1) bekezdésében előírt takarmányban való felhasználási tilalom tényleges érvényesítésének időpontjára, vagy adott esetben a BSE vonatkozásában ellenőrzött fertőzési kockázatot képviselő harmadik országokban vagy ezek régióiban, az emlősökből származó fehérjéknek a kérődzők takarmányában történő felhasználási tilalma tényleges érvényesítésének időpontjára –, hogy a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok eltávolításának és megsemmisítésének egyedi követelményeit korlátozzák azokra az állatokra, amelyek e dátum előtt születtek az érintett országokban vagy régiókban.”;

9. A 9. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A VI. mellékletben felsorolt állati eredetű termékeket a 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban jóváhagyott gyártási folyamatok szerint kell előállítani.

(2) Ellenőrzött vagy meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő országokból vagy azok régióiból származó szarvasmarhafélék, juh- és kecskefélék csontjai nem használhatók fel mechanikai úton elválasztott hús előállítására. A tagállamok 2008. július 1-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a mechanikai úton elválasztott hús területükön történő felhasználására és termelési módszereire vonatkozóan. Ez a jelentés nyilatkozatot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a tagállam szándékában áll-e a mechanikai úton elválasztott hús további előállítása.

A Bizottság ez alapján közleményt intéz az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a mechanikai úton elválasztott húsnak a Közösségben való jövőbeli szükségességéről és felhasználásáról, beleértve a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó politikát is.”;

10. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi TSE-fertőzés-gyanús állatot vagy hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni, amíg ismertté nem válnak az illetékes hatóság által végzett klinikai és járványügyi vizsgálatok eredményei, vagy hatósági felügyelet mellett az állatot laboratóriumi vizsgálat céljából le kell ölni.

Ha valamely tagállam egy gazdaságában hivatalosan TSE-fertőzés-gyanús szarvasmarhafélét találnak, az abban a gazdaságban található összes szarvasmarhafélét – amíg rendelkezésre nem állnak a vizsgálat eredményei – hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni. Ha valamely tagállam egy gazdaságában hivatalosan TSE-fertőzés-gyanús juh- vagy kecskefélét találnak, az abban a gazdaságban található összes juh- vagy kecskefélét – amíg rendelkezésre nem állnak a vizsgálat eredményei – hatósági forgalmi korlátozás alá kell helyezni.

Azonban ha igazolást nyer, hogy az állat feltehetően nem abban a gazdaságban fertőződhetett meg, ahol a

TSE-fertőzés gyanújának megállapításakor tartották, az illetékes hatóság dönthet úgy is, hogy csak a fertőzés-gyanús állat kerüljön hatósági forgalmi korlátozás alá.

A rendelkezésre álló járványügyi információk alapján az illetékes hatóság – ha szükségesnek tartja – döntést hozhat arról is, hogy más gazdaságok is vagy csak a fertőzés helyéül szolgáló gazdaság kerüljön hatósági ellenőrzés alá.

A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és e bekezdésben előírt szállítási tilomtól eltérve a tagállam felmenthető e korlátozások alkalmazása alól, ha ezzel egyenértékű védelmi intézkedéseket foganatosít, amelyek alapja az emberi és állati egészségre vonatkozó lehetséges kockázatok megfelelő felmérése.”;

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fertőzés-gyanús állat valamennyi testrészét vagy hatósági ellenőrzés alatt kell tartani, amíg negatív eredményű diagnózis nem születik, vagy ártalmatlanítani kell a 1774/2002/EK rendeletnek megfelelően.”;

11. A 13. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az állat testének valamennyi részét ártalmatlanítani kell a 1774/2002/EK rendelettel összhangban, kivételet képez e rendelet III. mellékletének B. fejezetével összhangban, nyilvántartások céljából visszatartott anyag.”;

b) az első albekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) e rendelet VII. melléklet 2. pontjában említett valamennyi veszélyeztetett állatot és állati eredetű terméket – amelyet a b) pontban említett vizsgálat során veszélyeztetettnak találtak – le kell ölni, illetve ártalmatlanítani a 1774/2002/EK rendeletnek megfelelően.”;

c) a szöveg az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Valamely tagállam kérésére és különösen az adott tagállamban tett ellenőrzési intézkedéseket figyelembe vevő kedvező kockázatértékelés alapján a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozat hozható az ezen bekezdésben említett szarvasmarhák termékenyséjük ideje alatti felhasználásának engedélyezéséről.”;

12. A 15. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 24. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban az (1) és (2) bekezdés rendelkezései kiterjeszthetők más állatfajokra.

(4) E cikk végrehajtására a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban szabályok fogadhatók el.”;

13. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) tej és tejtermékek, nyersbőr és irha, és nyersbőrből és irhából készült zselatin és kollagén.”;

b) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A BSE vonatkozásában fennálló ellenőrzött vagy meghatározatlan fertőző kockázatot képviselő harmadik országokból importált állati eredetű termékeket olyan egészséges szarvasmarhafélékből, juh- és kecskefélékből kell előállítani, amelyek esetében nem alkalmazták a központi idegrendszer szöveteinek a roncsolását, vagy a koponyaüregbe befecskendezett gázt a 8. cikk (3) bekezdésében említett módon.

(3) Meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő országból vagy régióból származó, szarvasmarhából nyert anyagot tartalmazó állati eredetű élelmiszeripari termékek csak akkor hozhatók piaci forgalomba, ha az alábbiakból származnak:

a) azon időpont után nyolc évvel született állatok, amikor a kérődzőknek emlősökből származó állati fehérjével való takarmányozása tilalmát ténylegesen végrehajtották; és

b) olyan állatok, melyek olyan csordában születtek, nevelkedtek és tartózkodtak, melyek bizonyíthatóan legalább hét éve BSE-mentesek.

Emellett kérődző állatokból származó élelmiszeripari termékek nem szállíthatók el meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő tagállamból vagy annak valamely régiójából másik tagállamba, illetve nem importálhatók meghatározatlan BSE-kockázatot jelentő harmadik országból.

Ezt a tilalmat nem kell alkalmazni a VIII. melléklet C. fejezetében felsorolt és a VIII. melléklet C. fejezetének előírásait teljesítő állati eredetű termékekre.

Ezeket hivatalos állatorvos által kiadott állat-egészségügyi bizonyítvánnyal kell ellátni, melyben igazolják, hogy az említett termékeket e rendelettel összhangban állították elő.”;

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„23a. cikk

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására vonatkozó intézkedések közül, beleértve a kiegészítéssel történő módosítást is, az alábbiakat kell a 24. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadni:

a) a 6. cikk (1) bekezdésében és a 8. cikk (2) bekezdésében említett gyorsteszték jóváhagyása,

b) az életkor 6. cikk (1b) bekezdésében említett kiigazítása,

c) a 6. cikk (1b) bekezdésében említett, a járványügyi helyzet javulásának bizonyításához szükséges szempontok,

d) a 7. cikk (3) bekezdésében említett, a kérődző fajták fiatal egyedinek halakból származó fehérjékkel történő takarmányozásának engedélyezésére vonatkozó határozat,

e) a 7. cikk (4) bekezdésében említett korlátozások alóli mentesség megadásának szempontjai,

f) a 7. cikk (4a) bekezdésében említett, túrésszint bevezetésére vonatkozó határozat,

g) a 8. cikk (1) bekezdésében említett, életkorra vonatkozó határozat,

h) a 8. cikk (5) bekezdésében említett meghatározott kockázatot jelentő anyag eltávolítása és megsemmisítése alóli mentesség megadásának szabályai,

i) a 9. cikk (1) bekezdésében említett gyártási folyamatok jóváhagyása,

j) a 15. cikk (3) bekezdésében említett, az egyes rendelkezések más fajokra való kiterjesztésére vonatkozó határozat.”.

15. A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

A bizottságok

(1) A Bizottság munkáját az élelmiszerlánc- és állategészségügyi állandó bizottság segíti. A 6a. cikk vonatkozásában azonban a Bizottság az állattenyésztéstechnikai állandó bizottsággal is konzultációt folytat.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, annak 8. cikke rendelkezéseire is figyelemmel.

A határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap, az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett védintézkedések esetében 15 nap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, annak 8. cikke rendelkezéseire figyelemmel.”

16. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

A 24. cikkben említett valamely eljárással összhangban elfogadandó határozatokat az emberi és állategészségügyre vonatkozó lehetséges kockázatok megfelelő értékelésére kell alapozni, figyelembe véve a hozzáférhető tudományos bizonyítékokat, megtartva, vagy ha tudományosan indokolt, akkor növelve az emberi és az állati egészségnek a Közösségben biztosított védelmi szintjét.”.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 18-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

J.-E. ENESTAM

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1924/2006/EK RENDELETE

(2006. december 20.)

az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Közösség területén címkézett és reklámozott élelmiszereken egyre nagyobb számban tüntetnek fel táplálkozásra és egészségre vonatkozó állításokat. A fogyasztók magas szintű biztonságának biztosítása és választásuk megkönnyítése érdekében a forgalomba hozott termékeknek biztonságosnak kell lenniük, és azokat megfelelő címkével kell ellátni.
- (2) Az ilyen állításokra vonatkozó nemzeti előírások közötti különbségek akadályozhatják az élelmiszerek szabad mozgását és egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthetnek. Így ezek a különbségek közvetlen hatással vannak a belső piac működésére. Ezért szükséges közösségi szabályok elfogadása az élelmiszereken alkalmazott tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról.
- (3) Az általános jelölési előírásokat az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ tartalmazza. A 2000/13/EK irányelv általános jelleggel megtiltja a vásárló félrevezetésére alkalmas, illetve az élelmiszereknek gyógyító hatást tulajdonító információk használatát. E rendelet ki kell, hogy egészítse a 2000/13/EK irányelvben szereplő általános elveket, valamint a fogyasztók számára forgalmazott élelmiszerek tekintetében konkrét rendelkezéseket határoz meg a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások használatát illetően.
- (4) Ezt a rendeletet kell alkalmazni minden kereskedelmi kommunikációban szereplő tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításra, ideértve többek között az élelmiszerek általános reklámozását és az olyan reklámkampányokat is, amelyeket teljesen vagy részben hatóságok támogatnak. E rendeletet nem kell alkalmazni viszont az olyan nem kereskedelmi kommunikációban tett állítások esetében, mint például a közegészségügyi hatóságok és szervek táplálkozási útmutatói vagy tanácsai, illetve a sajtóban vagy tudományos kiadványokban szereplő nem kereskedelmi kommunikáció és információk. Ezt a rendeletet alkalmazni kell az olyan védjegyekre és egyéb márkanevekre is, amelyek értelmezhetők tápanyag-összetételre vagy egészségre vonatkozó állításokként.
- (5) A nem kedvező hatásokkal kapcsolatos, tápanyag-összetételre vonatkozó állítások nem tartoznak e rendelet hatálya alá; az ilyen állításokra vonatkozó nemzeti rendszert bevezetni kívánó tagállamoknak a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK irányelvvel ⁽⁴⁾ összhangban értesíteniük kell a Bizottságot és a többi tagállamot.
- (6) Nemzetközi szinten a Codex Alimentarius 1991-ben elfogadta az állításokra vonatkozó általános iránymutatásokat és 1997-ben a tápanyag-összetételre vonatkozó állítások használatának iránymutatásait. A Codex Alimentarius Bizottság 2004-ben elfogadta az utóbbi módosítását. Az említett módosítás az egészségre vonatkozó állításoknak az 1997-es iránymutatásokba történő beemelésére vonatkozik. A Codex-iránymutatásokban rögzített meghatározásokat és feltételeket megfelelően figyelembe veszik.
- (7) A „zsírszegény” állítás használatának a kenhető zsiradékokra vonatkozó előírások megállapításáról szóló, 1994. december 5-i 2991/94/EK tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ foglalt lehetőségét a lehető leghamarabb hozzá kell igazítani e rendelet rendelkezéseéhez. Addig a 2991/94/EK rendelet vonatkozik a hatálya alá tartozó termékekre.

⁽¹⁾ HL C 110., 2004.4.30., 18. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. május 26-i véleménye (HL C 117. E, 2006.5.18., 187. o.), a Tanács 2005. december 8-i közös álláspontja (HL C 80 E., 2006.4.4., 43. o.) és az Európai Parlament 2006. május 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2006. október 12-i határozata.

⁽³⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o. A legutóbb a 2003/89/EK irányelvvel (HL L 308., 2003.11.25., 15. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 316., 1994.12.9., 2. o.

- (8) Az élelmiszerekben számos olyan tápanyag vagy egyéb anyag – beleértve, de nem kizárólag, a vitaminokat, ásványi anyagokat (beleértve a nyomelemeket is), aminosavakat, esszenciális zsírsavakat, élelmi rostokat, különféle növényi és gyógynövénykivonatokat – fordulhat elő, amelyek táplálkozási vagy élettani hatással bírnak, és ilyen állítás tárgyát képezhetik. Ezért meg kell határozni az élelmiszerekre vonatkozó valamennyi állításra vonatkozó általános elveket annak érdekében, hogy biztosítható legyen a magas szintű fogyasztóvédelem és a fogyasztó megkapja a tények teljes ismeretében történő választáshoz szükséges információkat, valamint hogy biztosítottak legyenek az élelmiszeriparon belüli verseny egyenlő feltételei.
- (9) Az állításokkal reklámozott élelmiszerekre a fogyasztók úgy tekinthetnek, hogy azoknak táplálkozási, élettani vagy más egészségügyi előnyük van az olyan hasonló vagy más termékekkel szemben, amelyek ilyen hozzáadott tápanyagot és más anyagot nem tartalmaznak. Ez arra ösztönözheti a fogyasztókat, hogy olyan döntéseket hozzanak, amelyek a tudományos ajánlásokkal ellentétes módon közvetlenül befolyásolják az egyes tápanyagok vagy más anyagok összes bevitelét. E lehetséges nem kívánt hatás kezelése érdekében indokolt bizonyos korlátozásokat bevezetni az állításokkal ellátott termékekre. Ebben az összefüggésben az olyan tényezők, mint bizonyos anyagok jelenléte – például a termék alkoholtartalma vagy a termék tápanyagprofilja – megfelelő kritériumok annak meghatározására, hogy a terméken szerepelhet-e állítás. Az ilyen kritériumok használata nemzeti szinten – bár indokolt abból a célból, hogy a fogyasztó tájékozottan hozhasson táplálkozással kapcsolatos döntést – valószínűleg akadályozza a Közösségen belüli kereskedelmet, ezért azt közösségi szinten harmonizálni kell.
- (10) A tápanyagprofilok kritériumként történő alkalmazásának a célja az olyan helyzet elkerülése, amelyben a tápanyagösszetételre vagy egészségre vonatkozó állítások egy adott élelmiszer-ipari terméknek a táplálkozás szempontjából fontos, általános jellemzőit oly módon leplezik, hogy az a fogyasztókat a kiegyensúlyozott étrenddel kapcsolatos, egészséges életmódra irányuló választásaikban megtévesztheti. Az e rendeletben meghatározott tápanyagprofilok kizárólagos célja azon feltételek szabályozása, amelyek esetén állításokat lehet szerepeltetni. Ezeknek általánosan elfogadott, az étrend és az egészség közötti kapcsolatra vonatkozó tudományos adatokon kell alapulniuk. A profiloknak azonban lehetővé kell tenniük a termékfejlesztést is, és figyelembe kell venniük a különböző táplálkozási szokásokat és hagyományokat, valamint azt a tényt, hogy az egyes termékek jelentős szerepet játszhatnak a teljes étrend tekintetében.
- (11) A tápanyagprofil megállapításakor számításba kell venni a különböző táplálkozási vagy élettani hatással bíró tápanyagok és egyéb anyagok mennyiségét – így különösen a zsír, a telített zsír, a transzszírsavak, a só/nátrium és a cukrok mennyiségét, amelyeknek túlzott mértékű bevitel a teljes étrendben nem ajánlott –, valamint az egyszeresen és a többszörösen telítetlen zsírok, az emészthető szénhidrátok – a cukrok kivételével –, a vitaminok, az ásványi anyagok, a fehérjék és az élelmi rostok mennyiségét. A tápanyagprofilok beállításakor figyelembe kell venni a különböző élelmiszercsoportokat és ezen élelmiszerek helyét és szerepét a teljes étrendben. Néhány élelmiszer vagy élelmiszercsoport esetében szükséges lehet a megállapított tápanyagprofilok alóli kivétel a népesség étrendjében betöltött szerepük és fontosságuk függvényében. Ezek összetett technikai feladatok lennének, és a vonatkozó intézkedések elfogadását – az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság tanácsainak figyelembevételével – a Bizottságra kell bízni.
- (12) Az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ meghatározott folyékony formájú, 1,2 % térfogatszázaléknál több alkoholt tartalmazó étrend-kiegészítők e rendelet alapján nem tekintendők italnak.
- (13) Az egyes tagállamokban az élelmiszerek címkézésekor és reklámozása során számos olyan, jelenleg is alkalmazott állítás használatos, amelyek olyan anyagokkal kapcsolatosak, amelyek kedvező volta nem igazolt, vagy amelyeket illetően pillanatnyilag nincsen kellő tudományos egyetértés. Biztosítani kell, hogy az anyag, amelyre az állítás vonatkozik, valóban rendelkezzen kedvező táplálkozási vagy élettani hatással.
- (14) Az állítások valóságtartalmának biztosítása érdekében szükséges, hogy az anyag, amelyre az állítás vonatkozik, elegendő mennyiségben legyen jelen a kész termékben, illetve hiányozzon vagy megfelelően csökkentett mennyiségben legyen jelen a jelzett táplálkozási vagy élettani hatás elérése céljából. Az anyagnak a szervezet számára hasznosítható formában kell jelen lennie. Ezenfelül – adott esetben – az ésszerűen várhatóan elfogyasztandó élelmiszer-mennyiségnek megfelelő mennyiségben tartalmaznia kell a jelzett táplálkozási és élettani hatást kiváltó anyagot.

⁽¹⁾ HL L 183., 2002.7.12., 51. o. A 2006/37/EK bizottsági irányelvvel (HL L 94., 2006.4.1., 32. o.) módosított irányelv.

- (15) Fontos, hogy az élelmiszereken feltüntetett állítások a fogyasztó számára érthetőek legyenek, és helyénvaló valamennyi fogyasztó védelme a megtévesztő állításokkal szemben. Ugyanakkor a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 1984. szeptember 10-i 84/450/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ elfogadása óta az Európai Közösségek Bírósága szükségesnek tartotta a reklámügyekre vonatkozó ítéletek meghozatalakor a feltételezett tipikus fogyasztóra gyakorolt hatás megvizsgálását. Az arányosság elvével összhangban és benne foglalt védelem hatékony érvényesítése érdekében ez a rendelet a Bíróság által értelmezett – kellőképpen tájékozott, figyelmes és körültekintő – átlagfogyasztót veszi viszonyítási alapul, figyelembe véve a társadalmi, kulturális és nyelvi tényezőket, ugyanakkor rendelkezik azon fogyasztók kihasználásának megakadályozásáról, akik jellemzőik alapján különösen kiszolgáltatottak a megtévesztő állításoknak. Amennyiben egy állítás egy bizonyos fogyasztói csoportot – például a gyermekeket – célozza meg, kívánatos, hogy a csoport átlagtagja szempontjából megvizsgálják az adott állítás hatását. Az átlagfogyasztókra vonatkozó vizsgálat nem statisztikai alapú vizsgálat. A nemzeti bíróságok és hatóságok – a Bíróság esetjogának figyelembevételével – saját mérlegelési jogkörükben határozzák meg az átlagfogyasztónak egy adott esetben tanúsított jellegzetes magatartását.
- (16) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazásával kapcsolatban elsősorban a tudományos megalapozottságot kell figyelembe venni, és az élelmiszer-ipari vállalkozóknak igazolniuk kell a feltüntetett állításokat.
- (17) Tilos olyan tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítást tenni, amely ellentétes az általánosan elfogadott táplálkozási és egészségügyi elvekkel, illetve amely ösztönzi vagy helyesli bármely élelmiszer túlzott mértékű fogyasztását vagy becsmérel bármilyen helyes étrendi gyakorlatot.
- (18) Mivel a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat tartalmazó élelmiszerek pozitív képet alkotnak, és ezek az élelmiszerek hatással lehetnek az étrendi szokásokra és általános tápanyagbevitelre, a fogyasztónak meg kell tudnia ítélni ezek teljes táplálkozási értékét. Ezért az egészségre vonatkozó állítást viselő összes élelmiszer esetében a tápanyagokat feltüntetendő kötelező és részletes jelölést kell alkalmazni.
- (19) Az általános tápértékjelölésre vonatkozó rendelkezéseket az élelmiszerek tápértékjelöléséről szóló, 1990. szeptember 24-i 90/496/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ tartalmazza. Ezen irányelv szerint, amennyiben a címkézésen, a kiszerelesen vagy a reklámban – az általános reklám kivételével – tápanyag-összetételre vonatkozó állítás szerepel, kötelező a tápértékjelölés. Amennyiben a tápanyag-összetételre vonatkozó állítást a cukor, a telített zsírsavak, a rost vagy a nátrium tekintetében alkalmazzák, akkor a feltüntetendő tájékoztatásnak a 90/496/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott 2. csoport információit kell tartalmaznia. A fogyasztók magas szintű védelmének biztosítása érdekében a 2. csoportra vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget az egészséget érintő állítás alkalmazásánál – az általános reklám kivételével – értelemszerűen alkalmazni kell.
- (20) A tápanyag-összetételre vonatkozó engedélyezett állítások listáját és használatuk konkrét feltételeit is rögzíteni kell az ilyen adatok használatának nemzeti vagy nemzetközi szinten elfogadott és a közösségi jogszabályokban meghatározott feltételei alapján. Bármely állításra, amely úgy tekinthető, hogy a fogyasztók számára a fenti listán szereplő tápanyag-összetételre vonatkozó állítások valamelyikével azonos jelentést hordoz, az abban megjelöltekkel azonos feltételek vonatkoznak. Például, a vitaminok és ásványi anyagok hozzáadására vonatkozó olyan állításokra, mint a: „...-val/-vel”, „visszaállított ...-tartalom”, „...hozzáadásával”, „...-val/-vel dúsított”, a „...-forrás” állításra meghatározott feltételek vonatkoznak. A listát rendszeresen frissíteni kell, a tudomány és technológia fejlődésének figyelembevétele érdekében. Az összehasonlító állítások esetében az is szükséges, hogy az összehasonlított termékeket egyértelműen azonosítsák a végső fogyasztó számára.
- (21) A „laktózmentes” vagy „gluténmentes” állításokra vonatkozó feltételekkel, amely állítások specifikus anyagcserezavarban szenvedő fogyasztók csoportját célozzák, a különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. május 3-i 89/398/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ foglalkozik. Az irányelv továbbá biztosítja annak lehetőségét is, hogy a normál fogyasztásra szánt élelmiszereken feltűntethessék, hogy ezen fogyasztói csoportok általi használatra alkalmasak, amennyiben egy ilyen állítás feltételeinek megfelelnek. Amíg az ilyen állítások feltételei közösségi szinten meghatározásra nem kerülnek, addig a tagállamok vonatkozó nemzeti intézkedéseket tarthatnak fent vagy fogadhatnak el.
- (22) Az egészségre vonatkozó állítások használatát csak a lehető legmagasabb színvonalú tudományos értékelést követően lehet engedélyezni a Közösségben. Ezen állítások összehangolt tudományos értékelése érdekében az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóságnak kell elvégeznie ezeket az értékeléseket.

⁽¹⁾ HL L 250., 1984.9.19., 17. o. A legutóbb a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 276., 1990.10.6., 40. o. A legutóbb a 2003/120/EK bizottsági irányelvvél (HL L 333., 2003.12.20., 51. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 186., 1989.6.30., 27. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

- (23) Az étrenden kívül számos tényező befolyásolhatja a pszichés állapotot és a viselkedést. Az ezekre vonatkozó közlések ezért nagyon összetettek, és az élelmiszerek címkézésénél és reklámozásánál használt rövid állításban nehéz átfogó, valóságos és kifejező üzenetet közvetíteni. Ezért indokolt a tudományos alátámasztás igénye a pszichológiával és magatartással kapcsolatos állítások használata esetén.
- (24) A testtömegcsökkentésre szolgáló, csökkentett energiatartalmú étrendben történő felhasználásra szánt élelmiszerekről szóló, 1996. február 26-i 96/8/EK bizottsági irányelvvel⁽¹⁾ figyelemmel – amely megtiltja, hogy az irányelv hatálya alá tartozó termékek címkézése, megjelenítése és reklámozása bármilyen módon utaljon a használatuk révén elérhető súlycsökkenés ütemére vagy mértékére – helyénvalónak tűnik ezen korlátozás kiterjesztése valamennyi élelmiszerre.
- (25) A nem a betegségek kockázatának csökkentésével kapcsolatos, általánosan elfogadott tudományos adatokon alapuló, egészségre vonatkozó állításokat más típusú vizsgálatnak és engedélyezésnek kell alávetni. Ezért szükség van egy olyan közösségi lista elfogadására az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatósággal folytatott konzultációk követően, amely tartalmazza az engedélyezett állításokat.
- (26) Annak érdekében, hogy lépést tartson a tudomány és technológia fejlődésével, a fent említett listát szükség esetén haladéktalanul felül kell vizsgálni. E felülvizsgálatok technikai jellegű végrehajtási intézkedések, és elfogadásukat az eljárás egyszerűsítése és felgyorsítása érdekében a Bizottságra kell bízni.
- (27) A változatos és kiegyensúlyozott étrend előfeltétele a jó egészségnek, és az egyedi termékek viszonylagos fontossággal bírnak a teljes étrendben. Ezen felül az étrend egy azon számos tényező közül, amely befolyásolja bizonyos emberi betegségek kialakulását. Más tényezők, mint az életkor, a genetikai hajlam, a fizikai aktivitás szintje, a dohánytermékek és más kábító hatású anyagok fogyasztása, a környezeti hatás és stressz, mind befolyásolhatják az emberi betegségek kialakulását. Pontos meghatározott termékjelölési követelményeket kell tehát alkalmazni a betegség kockázatának csökkentésével kapcsolatos állítások esetében.
- (28) Annak biztosítására, hogy az egészségre vonatkozó állítások valóságosak, világosak, megbízhatók és hasznosak legyenek a fogyasztó számára az egészséges étrend megválasztásában, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság által megfogalmazott véleménynek és az azt követő engedélyezési eljárásnak figyelembe kell vennie az egészséggel kapcsolatos állítások megszüvegezését és megjelenítését.
- (29) Bizonyos esetekben a tudományos kockázatértékelés önmagában nem képes minden szükséges információt biztosítani egy kockázatkezelési döntéshez. Ezért figyelembe kell venni a mérlegelés tárgyát képező kérdéshez tartozó egyéb jelentős tényezőket is.
- (30) Az átláthatóság és a már megvizsgált állításokra vonatkozó kérelmek többszöri benyújtásának elkerülése érdekében a Bizottságnak az ezen állítások listáit tartalmazó, a nyilvánosság számára elérhető nyilvánartartást kell létrehoznia és naprakész állapotban tartania.
- (31) Az agrár-élelmiszeripar terén történő kutatás és fejlesztés ösztönzése érdekében helyénvaló az újítók által az e rendelet szerinti kérelem alátámasztására szolgáló információk és adatok összegyűjtésébe tett befektetés védelme. E védelemnek azonban időtartamát tekintve korlátozottnak kell lennie a tanulmányok és vizsgálatok felesleges ismétlésének elkerülése érdekében.
- (32) Tekintettel az állításokkal ellátott élelmiszerek sajátos jellegére, e termékek hatékony ellenőrzésének megkönnyítése érdekében az ellenőrző szerveknek a szokásosan rendelkezésre álló eszközökön túl egyéb eszközöket is rendelkezésére kellene bocsátani.
- (33) Megfelelő átmeneti intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy az élelmiszer-ipari vállalkozók képesek legyenek alkalmazkodni e rendelet követelményeihez.
- (34) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások tekintetében, a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításával egyidejűleg a belső piac hatékony működésének biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubsidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (35) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni,

⁽¹⁾ HLL 55., 1996.3.6., 22. o.⁽²⁾ HLL 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

c) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló 1998. november 3-i 98/83/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾.

I. FEJEZET

2. cikk

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

Fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet összehangolja a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek az élelmiszereken alkalmazott, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokra vonatkoznak, a belső piac hatékony működé- sének érdekében, magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása mellett.

(2) Ezt a rendeletet a kereskedelmi kommunikációban – a végső fogyasztónak felkínált élelmiszerek címkézésén, megjelenítésén vagy reklámjában – szereplő, a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások tekintetében kell alkalmazni, beleértve a csomagolás nélkül vagy ömlesztett formában forgalomba hozott élelmiszereket is.

E rendeletet az éttermek, kórházak, iskolák, étkezdék és a közétkeztetéssel foglalkozó hasonló gazdasági szereplők ellátá- sára szánt élelmiszerek vonatkozásában is alkalmazni kell.

(3) Az élelmiszer címkéjén, megjelenítésén vagy reklámjában megjelenő – tápanyag-összetételre vagy egészségre vonatkozó állításnak tekinthető – védjegy, márkanév vagy fantáziánév anélkül alkalmazható, hogy azt az e rendeletben meghatározott engedélyezési eljárásoknak alávetnék, feltéve hogy az élelmiszer címkéjén, megjelenítésén vagy reklámjában a tápanyag-összeté- telre vagy egészségre vonatkozó, az e rendelet előírásainak megfelelő állítást is feltüntetnek.

(4) Ezt a rendelet az alábbi közösségi rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni:

- a) a 89/398/EKG irányelv, és az annak alapján elfogadott irány- elvek;
- b) a természetes ásványvizek kinyerésére és forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. július 15-i 80/777/EKG tanácsi irányelv ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ HL L 229., 1980.8.30., 1. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

1. E rendelet alkalmazásában:

- a) az „élelmiszer”, „élelmiszer-ipari vállalkozó”, „forgalomba hozatal” és „végső fogyasztó” fogalma tekintetében az élelmi- szerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer- biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 2. cikkében, valamint 3. cikkének 3., 8. és 18. pontjában található fogalommeghatározásokat kell alkalmazni;
- b) az „étrend-kiegészítő” vonatkozásában a 2002/46/EK irány- elvben található fogalommeghatározást kell alkalmazni;
- c) a „tápértékjelölés”, „fehérje”, „szénhidrát”, „cukrok”, „zsír”, „telített zsírsavak”, „egyszeresen telítetlen zsírsavak”, „több- szörösen telítetlen zsírsavak” és az „élelmi rost” tekintetében a 90/496/EKG irányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni;
- d) a „címkézés” vonatkozásában a 2000/13/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt fogalommeghatározást kell alkalmazni.

2. Ezenkívül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- 1. „állítás”: olyan közlés vagy ábrázolás – beleértve a képi, grafikus vagy jelképes ábrázolás bármely formáját –, amely a közösségi vagy nemzeti jogszabályok szerint kötelező, és amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az élelmiszer különleges jellemzőkkel rendelkezik;
- 2. „tápanyag”: a 90/496/EKG irányelv mellékletében felsorolt fehérjék, szénhidrátok, zsírok, élelmi rostok, nátrium, vita- minok és ásványi anyagok, vagy olyan anyagok, amelyek ezen csoportok egyikébe tartoznak, vagy annak alkotóelemei;
- 3. „egyéb anyag”: a tápanyagon kívüli egyéb olyan anyag, amely táplálkozási vagy élettani hatással rendelkezik;

⁽²⁾ HL L 330., 1998.12.5., 32. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o. Az 1642/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.

4. „tápanyag-összetételre vonatkozó állítás”: bármely olyan állítás, amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az élelmiszer bizonyos, a táplálkozásra nézve különös kedvező tulajdonságokkal rendelkezik:
- azon energia (kalóriaérték) következtében, amelyet
 - tartalmaz;
 - csökkentett vagy növelt mértékben tartalmaz; vagy
 - nem tartalmaz; és/vagy
 - azon tápanyagok vagy egyéb anyagok következtében, amelyeket
 - tartalmaz;
 - csökkentett vagy növelt mértékben tartalmaz; vagy
 - nem tartalmaz;
5. „egészségre vonatkozó állítás”: bármely olyan állítás, amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az adott élelmiszer, élelmiszercsoport vagy annak valamely alkotóeleme és az egészség között összefüggés van;
6. „betegségek kockázatának csökkentésével kapcsolatos állítás”: bármely olyan állítás, amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az adott élelmiszer, élelmiszercsoport vagy annak valamely alkotóeleme jelentősen csökkenti valamely emberi betegség kialakulásának valamely kockázati tényezőjét;
7. „Hatóság”: a 178/2002/EK rendelettel létrehozott Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK

3. cikk

Valamennyi állításra vonatkozó általános elvek

A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat csak akkor lehet a Közösségen belül forgalomba hozott élelmiszerek címkézésén, megjelenítésén vagy reklámjában alkalmazni, amennyiben az adott állítások megfelelnek e rendelet előírásainak.

A 2000/13/EK és a 84/450/EKG irányelv sérelme nélkül, a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása:

- nem lehet valótlán, félreérthető vagy megtévesztő;
- nem kelthet kétséget más élelmiszerek biztonságos voltát és/vagy táplálkozásra való alkalmasságát illetően;

- nem ösztönözheti vagy helyeselheti egy adott élelmiszer túlzott fogyasztását;
- nem jelentheti ki, sugallhatja vagy sejtetheti azt, hogy a kiegyensúlyozott és változatos étrend általában nem biztosítja a tápanyagok megfelelő mennyiségét. A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – figyelembe véve a tagállamokban fennálló sajátos körülményeket – eltéréseket lehet elfogadni – beleértve alkalmazásuk feltételeit is – azon tápanyagok esetében, amelyekből a kiegyensúlyozott és változatos étrend nem biztosítja a megfelelő mennyiséget;
- nem utalhatnak sem szövegesen, sem képi, grafikus vagy szimbolikus ábrázoláson keresztül a testi funkciók olyan változásaira, amelyek a fogyasztóban félelmet kelthetnek, és nem használhatják ki a fogyasztó félelmét.

4. cikk

A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazásának feltételei

(1) A Bizottság 2009. január 19-ig – a 24. cikk (2) bekezdésben említett eljárással összhangban – meghatározza a konkrét tápanyagprofilokat, valamint az élelmiszerekre és/vagy élelmiszercsoportokra alkalmazandó, a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazásának feltételeit, beleértve a kivételeket is.

Ezeket az élelmiszerekre és/vagy bizonyos élelmiszercsoportokra meghatározott tápanyagprofilokat és a tápanyag-összetételre vagy egészségre vonatkozó állítások tápanyagprofilokra tekintettel történő alkalmazásának feltételeit különösen az alábbiakat figyelembe véve kell meghatározni:

- bizonyos tápanyagoknak és egyéb anyagoknak – például zsír, telített zsírsavak, transzszírsavak, cukrok és só vagy nátrium – az élelmiszerben található mennyisége;
- az élelmiszernek (vagy élelmiszercsoportnak) a népesség vagy, adott esetben, bizonyos kockázati csoportok – köztük a gyermekek – étrendjében játszott szerepe és jelentősége;
- az élelmiszer átfogó tápanyag-összetétele és az egészségre tudományosan elismert hatást gyakoroló tápanyagok jelenléte.

A tápanyagprofiloknak az étrendre, a táplálkozásra és azok egészséggel való kapcsolatára vonatkozó tudományos ismereteken kell alapulniuk.

A tápanyagprofilok meghatározása során a Bizottság felkéri a Hatóságot, hogy tizenkét hónapon belül adjon a tárgyra vonatkozó tudományos szakvéleményt, különösen az alábbi területekre összpontosítva:

- i. annak kérdése, hogy a profilokat az élelmiszerekre általában és/vagy élelmiszercsoportokra kell-e meghatározni;
- ii. a figyelembe veendő tápanyagok kiválasztása és egyensúlya;
- iii. a profilokra vonatkozó referenciamennyiség/-alap megválasztása;
- iv. a profilok kiszámításához alkalmazott módszer; valamint
- v. a javasolt rendszer tesztelése.

A tápanyagprofilok meghatározása során a Bizottság konzultációkat folytat az érdekelt felekkel, különösen az élelmiszer-ipari vállalkozókkal és a fogyasztói csoportokkal.

A tápanyagprofilokat és alkalmazásuk feltételeit – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a vonatkozó tudományos fejlődés figyelembevételére érdekében – naprakészé kell tenni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a zsír, a telített zsírsavak, a transzszírsavak és a só vagy nátrium csökkentésére utaló, tápanyag-összetételre vonatkozó állításokat az állításban említett konkrét tápanyagra vagy tápanyagprofilokra való hivatkozás nélkül lehet alkalmazni, amennyiben ezek az állítások megfelelnek az e rendeletben meghatározott feltételeknek.

(3) Több mint 1,2 térfogatszázalék alkoholt tartalmazó italokról nem közölhetők:

- a) az egészségre vonatkozó állítások;
- b) a tápanyag-összetételre vonatkozó állítások, kivéve azokat, amelyek az alkohol- vagy energiatartalom csökkentésére vonatkoznak.

(4) Az általában alkoholtartalmú italok alkohol- vagy energiatartalmának csökkentésével vagy hiányával kapcsolatos, tápanyag-összetételre vonatkozó állításokra vonatkozó konkrét közösségi szabályok hiányában a vonatkozó nemzeti szabályokat lehet alkalmazni a Szerződés rendelkezéseivel összhangban.

(5) A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és tudományos bizonyítékokra figyelemmel lehet meghatározni azokat a (3) bekezdésben nem említett egyéb élelmiszereket vagy élelmiszercsoportokat, amelyekre vonatkozóan a tápanyag-összetételre vagy az egészségre vonatkozó állítások alkalmazása korlátozandó vagy tiltandó.

5. cikk

Általános feltételek

(1) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása csak a következő feltételek teljesülése esetén megengedett:

a) általánosan elfogadott tudományos adatok igazolják, hogy az állítás tárgyát képező tápanyag vagy egyéb anyag jelenléte, hiánya vagy csökkentett mennyisége az élelmiszerben vagy élelmiszercsoportban bizonyítottan kedvező táplálkozási vagy élettani hatással bír;

b) azt a tápanyagot vagy egyéb anyagot, amelyre az állítás vonatkozik:

i. a késztermék a közösségi jogszabályokban meghatározottak szerint jelentős mennyiségben tartalmazza, vagy – ilyen szabályozás hiányában – olyan mennyiségben tartalmazza, amely az állítás szerint általánosan elfogadott tudományos adatokkal igazolt táplálkozási vagy élettani hatást eredményez; vagy

ii. a termék nem tartalmazza, vagy olyan, csökkentett mennyiségben tartalmazza, amely az állítás szerint általánosan elfogadott tudományos adatokkal igazolt táplálkozási vagy élettani hatást eredményez;

c) adott esetben az állításban szereplő tápanyag vagy egyéb anyag a szervezet számára hasznosítható formában van jelen;

d) a termékből ésszerűen várhatóan elfogyasztható mennyiség az állításban szereplő tápanyagból vagy egyéb anyagból a közösségi jogszabályokban meghatározottak szerint jelentős mennyiséget tartalmaz, vagy – ilyen szabályozás hiányában – olyan mennyiséget tartalmaz, amely az állítás szerint általánosan elfogadott tudományos adatokkal igazolt táplálkozási vagy élettani hatást eredményez;

e) esettől függően a III., illetve IV. fejezetben meghatározott különös feltételek teljesülnek.

(2) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása csak akkor megengedett, ha az átlagfogyasztótól elvárható, hogy megértse az állításban kifejtett kedvező hatásokat.

(3) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításoknak a gyártó utasításainak megfelelően fogyasztásra elkészített élelmiszerekre kell vonatkoznuk.

6. cikk

Az állítások tudományos alátámasztása

(1) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat általánosan elfogadott tudományos adatokra kell alapozni, és azokkal kell alátámasztani.

(2) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítást alkalmazó élelmiszer-ipari vállalkozónak az állítás alkalmazását igazolnia kell.

(3) A tagállamok illetékes hatóságai kérhetik, hogy az élelmiszer-ipari vállalkozó vagy a terméket forgalomba hozó személy mutassa be az e rendeletnek való megfelelést igazoló valamennyi vonatkozó tényezőt és adatot.

7. cikk

A tápanyag-összetétellel kapcsolatos tájékoztatás

A tápanyag-összetételre vonatkozó állítás alkalmazásával kapcsolatos, a 90/496/EGK irányelv értelmében fennálló tájékoztatási kötelezettséget és szabályokat az egészségre vonatkozó állítás alkalmazásánál – az általános reklám kivételével – értelemszerűen alkalmazni kell. A feltüntetendő tájékoztatásnak azonban a 90/496/EGK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott 2. csoport információit kell tartalmaznia.

Emellett – esettől függően – a tápanyag-összetételre vagy egészségre vonatkozó állításban szereplő olyan anyag(ok) mennyiségét, amely(ek) a tápértékjelölésben nem jelenik/jelennek meg, a tápanyag-összetétellel kapcsolatos tájékoztatással azonos látómezőben fel kell tüntetni, és a 90/496/EGK irányelv 6. cikkével összhangban kell kifejezni.

Étrend-kiegészítők esetében a tápanyag-összetétellel kapcsolatos tájékoztatást a 2002/46/EK irányelv 8. cikkével összhangban kell megadni.

III. FEJEZET

TÁPANYAG-ÖSSZETÉTELRE VONATKOZÓ ÁLLÍTÁSOK

8. cikk

Különös feltételek

(1) A tápanyag-összetételre vonatkozó állítások alkalmazása csak akkor megengedett, ha azok szerepelnek a mellékletben található felsorolásban, és megfelelnek az e rendeletben meghatározott feltételeknek.

(2) A melléklet módosítását a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és – szükség esetén – a Hatósággal való konzultációt követően kell elfogadni.

9. cikk

Összehasonlító állítások

(1) A 84/450/EGK irányelv sérelme nélkül, összehasonlítás csak azonos csoportba tartozó élelmiszerek között, a csoportba tartozó több élelmiszer figyelembevételével végezhető. A tápanyagmennyiségben és/vagy az energiaértékben mutatók között különbséget fel kell tüntetni, és az összehasonlítást azonos mennyiségű élelmiszerre vonatkozóan kell végezni.

(2) A tápanyag-összetételre vonatkozó összehasonlító állításokban az adott élelmiszer összetételét több olyan, azonos csoportba tartozó élelmiszerral kell összevetni, amelyek összetétele nem teszi lehetővé az állítás feltüntetését – többek között eltérő márkájú élelmiszerekkel is.

IV. FEJEZET

EGÉSZSÉGRE VONATKOZÓ ÁLLÍTÁSOK

10. cikk

Különös feltételek

(1) Tilos az egészségre vonatkozó állítások alkalmazása, kivéve ha azok a II. fejezetben foglalt általános követelményeknek és az e fejezetben foglalt különös követelményeknek megfelelnek, ha azokat e rendelettel összhangban engedélyezik, és ha azok a 13. és 14. cikkben meghatározott engedélyezett állítások listáján szerepelnek.

(2) Az egészségre vonatkozó állítás alkalmazása csak akkor megengedett, ha az alábbi tájékoztatás a címkén vagy – címkézés hiányában – a megjelenítésen vagy a reklámban szerepel:

- a változatos és kiegyensúlyozott étrend és az egészséges életmód jelentőségére vonatkozó kijelentés;
- az állításban megfogalmazott kedvező hatás eléréséhez szükséges élelmiszer-mennyiség és fogyasztási minta;
- szükség esetén figyelmeztetés azok számára, akiknek kerülniük kell az élelmiszer fogyasztását; és
- megfelelő figyelmeztetés olyan termékek esetében, amelyek túlzott fogyasztása valószínűsíthetően egészségügyi kockázatot hordoz.

(3) A tápanyag vagy az élelmiszer – általában az egészségre vagy az egészséggel kapcsolatos jó közérzetre gyakorolt – általános, nem részletezett kedvező hatásaira való hivatkozás csak akkor közölhető, ha azt a 13. vagy 14. cikkben meghatározott listában szereplő konkrét egészségre vonatkozó állítás is kíséri.

(4) Adott esetben az e cikk végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, és – amennyiben szükséges – az érdekelt felekkel, különösen élelmiszer-ipari vállalkozókkal és fogyasztói csoportokkal konzultálva kell elfogadni.

11. cikk

A nemzeti orvosi egyesületek vagy egészségügyi jótékonyági intézmények

A nemzeti orvosi egyesületek vagy egészségügyi jótékonyági intézmények által kiadott ajánlásokkal vagy jóváhagyásokkal kapcsolatos külön közösségi szabályok hiányában a vonatkozó nemzeti jogszabályok alkalmazhatóak a Szerződés rendelkezéseivel összhangban.

12. cikk

Egyes, egészségre vonatkozó állítások alkalmazásának korlátozása

Nem engedhető meg a következő, egészségre vonatkozó állítások alkalmazása:

- olyan állítások, amelyek azt sugallják, hogy az élelmiszer fogyasztásának mellőzése hatással lehet az egészségre;
- olyan állítások, amelyek a súlycsökkenés ütemére vagy mértékére utalnak;
- olyan állítások, amelyek egyes orvosok vagy egészségügyi szakemberek, valamint egyéb, a 11. cikkben nem említett szervezetek ajánlásaira hivatkoznak.

13. cikk

Nem a betegségek kockázatának csökkentésével kapcsolatos, egészségre vonatkozó állítások

(1) Az egészségre vonatkozó olyan állítások, amelyek az alábbiak leírását vagy említését tartalmazzák:

- tápanyag vagy egyéb anyag növekedésben, fejlődésben és a szervezet működésében játszott szerepe; vagy

b) pszichés állapot és magatartás; vagy

c) a 96/8/EK irányelv sérelme nélkül, a fogyás vagy testtömegkontroll, illetve az éhségérzet csökkenése vagy a jóllakottság érzésének növekedése, illetve az étrendből származó energiamennyiség csökkenése,

és amelyek szerepelnek a (3) bekezdésben meghatározott listán, a 15–18. cikkben megállapított engedélyezési eljárás nélkül is alkalmazhatók, amennyiben:

- általánosan elfogadott tudományos adatokon alapulnak; és
- az átlagos fogyasztó számára jól érthetőek.

(2) A tagállamok 2008. január 31-ig a Bizottság rendelkezésére bocsátják az állítások (1) bekezdésben említett listáját a rájuk vonatkozó feltételekkel és a vonatkozó tudományos alátámasztásra való hivatkozásokkal együtt.

(3) A Bizottság a Hatósággal folytatott konzultációt követően – legkésőbb 2010. január 31-ig – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadja az engedélyezett állítások (1) bekezdésben említett közösségi listáját és az állítások alkalmazására vonatkozó valamennyi szükséges feltételt.

(4) A (3) bekezdésben említett lista általánosan elfogadott tudományos adatokon alapuló bármilyen módosítását a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, a Hatósággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni, a Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérelme alapján.

(5) Az újonnan felfedezett tudományos adatokon alapuló, és/vagy a védett adatok védelmére irányuló kérelmet tartalmazó újabb állítások felvételét a (3) bekezdésben említett listába, a 15–18. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14. cikk

Betegségek kockázatának csökkentésével kapcsolatos állítások

(1) A 2000/13/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjától eltérve, abban az esetben lehet a betegségek kockázatának csökkentésével kapcsolatos állítást alkalmazni, ha engedélyezték felvételét az efféle megengedett állításokat és az állítások alkalmazásának feltételeit tartalmazó közösségi listába, az e rendelet 15–18. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően.

(2) Az e rendeletben megállapított általános követelményeken és az (1) bekezdésben foglalt különös követelményeken túlmenően, a betegségek kockázatának csökkentésével kapcsolatos állítás alkalmazása esetén a címkén, vagy – címkézés hiányában – a megjelenítésen vagy a reklámban közölni kell, hogy az állításban szereplő betegségnek több kockázati tényezője is van, és a kockázati tényezők egyikének megváltoztatása nem biztos, hogy kedvező hatást eredményez.

15. cikk

Engedélyezés iránti kérelem

(1) Amennyiben erre a cikkre történik hivatkozás, a következő bekezdéseknek megfelelően kell az engedélyezés iránti kérelmet benyújtani.

(2) A kérelmet a tagállam illetékes nemzeti hatóságának kell elküldeni.

a) Az illetékes nemzeti hatóság:

i. a kérelem kézhezvételétől számított 14 napon belül írásban visszaigazolja a kézhezvételt. A visszaigazolásnak tartalmaznia kell a kérelem kézhezvételének napját;

ii. haladéktalanul értesíti a Hatóságot; és

iii. a kérelmet és a kérelmező által nyújtott bármely kiegészítő információt a Hatóság rendelkezésére bocsátja.

b) A Hatóság:

i. késelem nélkül tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot a kérelemről, és rendelkezésükre bocsátja a kérelmet és a kérelmező által nyújtott bármely kiegészítő információt;

ii. a kérelem – a (3) bekezdés g) pontjában említett – összefoglalását nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

(3) A kérelem a következőket tartalmazza:

a) a kérelmező neve és címe;

b) a tápanyag, egyéb anyag, élelmiszer vagy élelmiszercsoport neve, amellyel kapcsolatban az egészségre vonatkozó állítást alkalmazni kívánják, illetve annak különleges jellemzői;

c) azon tanulmányok másolatai – beleértve a független szakmai szempontból felülvizsgált tanulmányokat is, ha ilyenek rendelkezésre állnak –, amelyeket az egészségre vonatkozó állítással kapcsolatban elvégeztek, valamint minden olyan egyéb anyag, amely rendelkezésre áll annak bizonyítására, hogy az egészségre vonatkozó állítás megfelel az e rendeletben előírt feltételeknek;

d) adott esetben hivatkozás a védettnek tekintendő információra, ellenőrzésre alkalmas igazolással együtt;

e) egyéb, az egészségre vonatkozó állítás szempontjából releváns tudományos tanulmányok másolata;

f) a kérelem tárgyát képező egészségre vonatkozó állítás megfogalmazására vonatkozó javaslat, beleértve adott esetben az alkalmazás különös feltételeit;

g) a kérelem összefoglalása.

(4) A Bizottság – a Hatósággal folytatott konzultációt követően – a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapítja az e cikk alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályokat, beleértve a kérelem elkészítésére és benyújtására vonatkozó szabályokat is.

(5) A Bizottság – szoros együttműködésben a Hatósággal – megfelelő technikai iránymutatást és eszközöket tesz hozzáférhetővé, hogy segítse az élelmiszeripari vállalkozókat – különösen a kis- és középvállalkozásokat – a tudományos értékelésre irányuló kérelem elkészítésében és benyújtásában.

16. cikk

A Hatóság véleménye

(1) Véleménye megfogalmazásakor a Hatóság törekszik arra, hogy betartsa az érvényes kérelem kézhezvételétől számított hat hónapos határidőt. Ez a határidő meghosszabbítható, ha a Hatóság a (2) bekezdésben előírtak szerint további információkat kér a kérelmezőtől.

(2) A Hatóság vagy a Hatóságon keresztül a nemzeti illetékes hatóság szükség esetén kérheti a kérelmezőtől, hogy meghatározott határidőn belül egészítse ki a kérelemhez csatolt információkat.

(3) Véleménye elkészítésekor a Hatóság

a) ellenőrzi, hogy az egészségre vonatkozó állítás javasolt megfogalmazását tudományos adatok támasztják alá;

b) megvizsgálja, hogy az egészségre vonatkozó állítás megfogalmazása megfelel-e az e rendeletben meghatározott feltételeknek;

c) tanácsot ad arra vonatkozóan, hogy az egészségre vonatkozó állítás javasolt megfogalmazása érthető és egyértelmű-e az átlagfogyasztó számára.

(4) Abban az esetben, ha a vélemény az egészségre vonatkozó állítás feltüntetésének engedélyezése mellett foglal állást, tartalmaznia kell különösen az alábbi adatokat:

- a) a kérelmező neve és címe;
- b) a tápanyag, egyéb anyag, élelmiszer vagy élelmiszercsoport, amelyre vonatkozóan az állítást fel kívánják tüntetni, illetve annak különleges jellemzői;
- c) az egészségre vonatkozó állítás javasolt megfogalmazása, beleértve adott esetben a különös alkalmazási feltételeket;
- d) adott esetben az élelmiszer felhasználására vonatkozó feltételek és korlátozások és/vagy egy kiegészítő tájékoztatás vagy figyelmeztetés, amelynek a címkén és reklámban az egészségre vonatkozó állítással együtt szerepelnie kell.

(5) A Hatóság továbbítja véleményét a Bizottságnak, a tagállamoknak és a kérelmezőnek, beleértve az egészségre vonatkozó állítások értékelését tartalmazó jelentést, véleménye okait, valamint a véleménye alapjául szolgáló információt.

(6) A Hatóság a 178/2002/EK rendelet 38. cikke (1) bekezdésének megfelelően közzéteszi véleményét.

A kérelmező vagy bárki észrevételeket nyújthat be a Bizottsághoz a vélemény közzétételétől számított harminc napon belül.

17. cikk

Közösségi engedélyezés

(1) A Hatóság véleményének kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság benyújtja a 22. cikk (2) bekezdésében említett bizottságnak az egészségre vonatkozó állítások engedélyezett listájára vonatkozó határozattervezetét, figyelembe véve a Hatóság véleményét, a közösségi jog vonatkozó rendelkezéseit, illetve a megvizsgálandó kérdés szempontjából jelentős egyéb tényezőket. Amennyiben a határozattervezet nem áll összhangban a Hatóság véleményével, a Bizottság az eltérésekre vonatkozóan magyarázattal szolgál.

(2) Az egészségre vonatkozó állítások engedélyezett listájának módosítását célzó határozattervezeteknek tartalmazniuk kell a 16. cikk (4) bekezdésében említett adatokat.

(3) A kérelemre vonatkozó végleges határozatot a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja a kérelmezőt a meghozott határozatról, és annak részleteit közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(5) A 13. és 14. cikkben meghatározott listákban szereplő, egészségre vonatkozó állításokat a rájuk vonatkozó feltételeknek megfelelően bármely élelmiszer-ipari vállalkozó használhatja, ha használatuk a 20. cikk rendelkezései alapján nem korlátozott.

(6) Az engedély megadása nem csökkenti az élelmiszer-ipari vállalkozóknak az adott élelmiszerral kapcsolatos általános polgári jogi és büntetőjogi felelősségét.

18. cikk

Az engedélyek módosítása, felfüggesztése és visszavonása

(1) A 13. és 14. cikkben meghatározott valamelyik listában szereplő állítás kérelmezője/alkalmazója kérheti az adott lista módosítását. A 15–17. cikkben megállapított eljárást kell értelemszerűen alkalmazni.

(2) A Hatóság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam, illetve a Bizottság kérelme alapján véleményt bocsát ki arról, hogy a 13. és 14. cikkben meghatározott listákban szereplő, egészségre vonatkozó állítás továbbra is megfelel-e az e rendeletben meghatározott feltételeknek.

A Hatóság azonnal továbbítja véleményét a Bizottságnak és a tagállamoknak, illetve adott esetben az állítás eredeti kérelmezőjének. A Hatóság a 178/2002/EK rendelet 38. cikke (1) bekezdésének megfelelően közzéteszi véleményét.

A kérelmező/alkalmazó vagy bárki észrevételeket nyújthat be a Bizottsághoz a vélemény közzétételétől számított harminc napon belül.

A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a Hatóság véleményét és a kapott észrevételeket. Szükség esetén az engedélyt módosítani kell, fel kell függeszteni, vagy vissza kell vonni a 17. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően.

V. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Közösségi nyilvántartás

(1) A Bizottság az élelmiszerekre alkalmazott, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat tartalmazó közösségi nyilvántartást (a továbbiakban: nyilvántartás) hoz létre és tart fenn.

(2) A nyilvántartás a következőket tartalmazza:

- a) a tápanyag-összetételre vonatkozó állítások és a rájuk vonatkozó feltételek a mellékletben meghatározottak szerint;
- b) a 4. cikk (5) bekezdésének megfelelően elfogadott korlátozások;
- c) az engedélyezett, egészségre vonatkozó állítások és a rájuk vonatkozó, a 13. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (1) bekezdésében, a 18. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikkben, a 23. cikk (2) bekezdésében és a 27. cikk (6) bekezdésében meghatározott feltételek, valamint a 22. cikk (3) bekezdésében említett nemzeti intézkedések;
- d) az elutasított, egészségre vonatkozó állítások és az elutasítás indokolása.

A védett adatok alapján engedélyezett, egészségre vonatkozó állításokat a nyilvántartás külön mellékletébe kell felvenni az alábbi információkkal együtt:

1. azon időpont, amikor a Bizottság engedélyezte az egészségre vonatkozó állítást, illetve az engedélyben első ízben részesülő eredeti kérelmező neve;
2. az a tény, hogy a Bizottság az egészségre vonatkozó állítást védett adatok alapján engedélyezte;
3. az a tény, hogy az egészségre vonatkozó állítás alkalmazása korlátozott, kivéve ha a következő kérelmező engedélyt kap az állítás alkalmazására az eredeti kérelmező védett adataira való hivatkozás nélkül.

(3) A nyilvántartást nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

20. cikk

Adatvédelem

(1) A kérelemben a 15. cikk (2) bekezdése értelmében feltüntetendő tudományos adatok és egyéb információk az engedély-

ezés időpontjától számított hét éven át nem használhatók fel következő kérelmező javára, kivéve ha a következő kérelmező megállapodott az előző kérelmezővel arról, hogy az ilyen adatok és információk felhasználhatók, amennyiben:

- a) a tudományos adatokat és egyéb információkat az előző kérelem benyújtásakor az előző kérelmező védett adatainak minősítették; és
- b) az előző kérelem benyújtásakor az előző kérelmezőnek kizárólagos hivatkozási joga volt a védett adatokra; és
- c) az egészségre vonatkozó állítás nem lett volna engedélyezhető az előző kérelmező által benyújtott védett adatok nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott hétéves időszak végéig a következő kérelmezőknek nem áll jogában az előző kérelmező által védettnek minősített adatokra hivatkozni, kivéve abban az esetben, illetve addig az időpontig, amikor a Bizottság határozatot hoz arról, hogy az állítás a 14. cikk, illetve adott esetben a 13. cikk listájába felvehető vagy felvehető lett volna anélkül, hogy az előző kérelmező által védettnek minősített adatokat benyújtanák.

21. cikk

Nemzeti rendelkezések

A Szerződés és különösen annak 28. és 30. cikkének sérelme nélkül a tagállamok nem korlátozhatják vagy tilthatják meg az e rendeletnek megfelelő élelmiszerek kereskedelmét vagy reklámzását olyan, nem harmonizált nemzeti rendelkezések alkalmazása révén, amelyek egyes élelmiszerekre vagy általában az élelmiszerekre vonatkozó állítások alkalmazását szabályozzák.

22. cikk

Értesítési eljárás

(1) Ha egy tagállam új jogszabályok elfogadását tartja szükségesnek, értesítenie kell a Bizottságot és a többi tagállamot a tervezett intézkedésekről, és azt indokolnia kell.

(2) A Bizottság konzultációt folytat a 178/2002/EK rendelet 58. cikkének (1) bekezdése által létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottsággal (a továbbiakban: a bizottság), amennyiben az ilyen konzultációt hasznosnak ítéli meg, vagy ha azt valamely tagállam kéri, és véleményt fogalmaz meg a tervezett intézkedésekről.

(3) Az érintett tagállam hat hónappal az (1) bekezdésben említett az értesítést követően meghozhatja a tervezett intézkedéseket, feltéve hogy a Bizottság véleménye nem elutasító.

25. cikk

Amennyiben a Bizottság véleménye elutasító, a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, az e bekezdés első albekezdésében említett határidő lejárta előtt dönt arról, hogy a tervezett intézkedések végrehajthatók-e. A Bizottság megkövetelheti a tervezett intézkedések bizonyos módosítását.

Nyomon követés

A tápanyag-összetételre vagy az egészségre vonatkozó állítást hordozó élelmiszerek hatékony nyomon követése érdekében, a tagállamok megkövetelhetik a gyártótól vagy az ilyen élelmiszert a területükön forgalomba hozó személytől, hogy a termékhez használt címke mintájának megküldése révén értesítse az illetékes hatóságot a forgalomba hozatalról.

23. cikk

Védintézkedések

(1) Ha egy tagállamnak alapos oka van azt feltételezni, hogy valamely állítás nem felel meg e rendeletnek, vagy hogy a 6. cikkben előírt tudományos alátámasztás nem kielégítő, átmenetileg felfüggesztheti területén az állítás alkalmazását.

Erről tájékoztatnia kell a többi tagállamot és a Bizottságot, és indokolnia kell a felfüggesztést.

(2) A 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – adott esetben a Hatóság véleményének megszerzését követően – határozatot kell hozni.

A Bizottság ezt az eljárást saját kezdeményezésére is elindíthatja.

(3) Az (1) bekezdésben említett tagállam a felfüggesztést mindaddig fenntarthatja, amíg a (2) bekezdésben említett határozatról nem kap értesítést.

24. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottság munkáját a bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az annak 8. cikkében foglalt rendelkezésekre.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

26. cikk

Értékelés

Legkésőbb 2013. január 19-ig a Bizottság jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, különösen az olyan élelmiszerek piacát érintő fejleményekről, amelyekkel kapcsolatban tápanyag-összetételre vagy az egészségre vonatkozó állításokat alkalmaztak, továbbá az állítások fogyasztók általi megértéséről, és szükség esetén ezzel együtt módosítás iránti javaslatot terjeszt elő.

27. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Az e rendelet alkalmazásának időpontja előtt forgalomba hozott vagy felcímkézett azon élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek, a lejárat idejükig, de legkésőbb 2009. július 31-ig hozhatók forgalomba. A 4. cikk (1) bekezdésének rendelkezései esetében az élelmiszerek legkésőbb tizenkét hónappal a megfelelő tápanyagprofilok és alkalmazási feltételeik elfogadását követően hozhatók forgalomba.

(2) Az olyan, 2005. január 1-je előtt létező védjegyet vagy márkanévet viselő termékeket, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek, 2022. január 19-ig lehet forgalomba hozni, amely időpontot követően e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Azon tápanyag-összetételre vonatkozó állítások, amelyeket valamely tagállamban 2005. január 1-jét megelőzően az ezekre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek megfelelően alkalmaztak, és amelyek nem szerepelnek a mellékletben, az élelmiszer-ipari vállalkozók saját felelőssége mellett 2010. január 19-ig tovább alkalmazhatók, a 23. cikkben említett védintézkedések elfogadásának sérelme nélkül.

(4) A tápanyag-összetételre vonatkozó – képi, grafikus vagy jelképes ábrázolás formájában közölt –, e rendelet általános elveinek megfelelő és a mellékletben nem szereplő állításokra, amelyeket a nemzeti rendelkezések vagy szabályok által megállapított különös feltételeknek és kritériumoknak megfelelően alkalmaznak, a következők vonatkoznak:

- a) a tagállamok legkésőbb 2008. január 31-ig közlik a Bizottsággal az ilyen, tápanyag-összetételre vonatkozó állításokat, valamint az alkalmazandó nemzeti rendelkezéseket vagy szabályokat, az adott rendelkezéseket vagy szabályokat alátámasztó tudományos adatokkal együtt;
- b) a Bizottság a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően határozatot hoz ezen állítások alkalmazásáról.

Az ezen eljárás során nem engedélyezett tápanyag-összetételre vonatkozó állításokat az említett határozat elfogadását követő tizenkét hónapig még lehet alkalmazni.

(5) A 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, egészségre vonatkozó állításokat – a 23. cikkben említett védintézkedések elfogadásának sérelme nélkül – az e rendelet hatálybalépése időpontjától a 13. cikk (3) bekezdésében említett lista elfogadásáig lehet alkalmazni az élelmiszer-ipari vállalkozók saját felelőssége mellett, feltéve hogy az állítások megfelelnek e rendeletnek és a rájuk vonatkozó hatályos nemzeti rendelkezéseknek.

(6) A 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjától és a 14. cikktől eltérő, egészségre vonatkozó állításokra, amelyeket a nemzeti rendelkezéseknek megfelelően e rendelet hatálybalépésének időpontja előtt alkalmaztak, a következők vonatkoznak:

- a) azon egészségre vonatkozó állításokat, amelyeket valamely tagállam értékelt és engedélyezett, a következők szerint kell engedélyezni:

- i. a tagállamok legkésőbb 2008. január 31-ig közlik a Bizottsággal ezen állításokat, az állítást alátámasztó tudományos adatok értékelését tartalmazó jelentéssel együtt;

- ii. a Hatósággal folytatott konzultációt követően, a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság határozatot fogad el az ily módon engedélyezett egészségre vonatkozó állításokról.

Az ilyen eljárás során nem engedélyezett egészségre vonatkozó állításokat a határozat elfogadását követően hat hónapig még lehet alkalmazni;

- b) azon egészségre vonatkozó állítások, amelyeket a tagállamok nem értékelték és nem engedélyeztek, alkalmazhatók, feltéve hogy e rendelet szerint kérelmet nyújtanak be 2008. január 19. előtt; az ezen eljárás során nem engedélyezett egészségre vonatkozó állítások tovább alkalmazhatók a 17. cikk (3) bekezdése szerinti határozat meghozatalát követő hat hónapig.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

J. KORKEAOJA

MELLÉKLET

A TÁPANYAG-ÖSSZETÉTELRE VONATKOZÓ ÁLLÍTÁSOK ÉS AZ EZEKRE VONATKOZÓ FELTÉTELEK

ENERGIASZEGÉNY

Az állítás, amely szerint az élelmiszer energiaszegény, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék energiatartalma nem haladja meg a 40 kcal (170 kJ)/100 g határértéket a szilárd anyagok esetében, vagy a 20 kcal (80 kJ)/100 ml határértéket a folyadékok esetében. Asztali édesítőszeres esetében a határérték 4 kcal (17 kJ)/adag, amely mennyiség 6 g szacharóz (körülbelül 1 teáskanál szacharóz) édesítő hatásának felel meg.

CSÖKKENTETT ENERGIATARTALMÚ

Az állítás, amely szerint az élelmiszer csökkentett energiatartalmú, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha az energiaérték legalább 30 %-kal csökkentett, azon tulajdonság(ok) feltüntetésével, amely(ek) által az élelmiszer teljes energiatartalma csökken.

ENERGIAMENTES

Az állítás, amely szerint az élelmiszer energiamentes, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék energiatartalma nem haladja meg a 4 kcal (17 kJ)/100 g határértéket. Asztali édesítőszeres esetében a határérték 0,4 kcal (1,7 kJ)/adag, amely mennyiség 6 g szacharóz (körülbelül 1 teáskanál szacharóz) édesítő hatásának felel meg.

ZSÍRSZEGÉNY

Az állítás, amely szerint az élelmiszer zsírszegény, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék zsírtartalma nem haladja meg a 3 g/100 g határértéket szilárd anyagok esetében, vagy az 1,5 g/100 ml határértéket folyadékok esetében (1,8 g/100 ml a félszíros tej esetében).

ZSÍRMENTES

Az állítás, amely szerint az élelmiszer zsírmentes, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék zsírtartalma nem haladja meg a 0,5 g/100 g vagy a 0,5 g/100 ml határértéket. Ezzel szemben, az „X %-ban zsírmentes” állítás alkalmazása tilos.

TELÍTETT ZSÍRBAN SZEGÉNY

Az állítás, amely szerint az élelmiszer telített zsírban szegény, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék telítettzsírsav- és transzszsírsvartartalma összességében nem haladja meg az 1,5 g/100 g határértéket szilárd anyagok esetében, illetve a 0,75 g/100 ml határértéket folyadékok esetében, valamint mindkét esetben a telítettzsírsav- és transzszsírsv-össztartalom az energia legfeljebb 10 %-át teszi ki.

TELÍTETT ZSÍRTÓL MENTES

Az állítás, amely szerint az élelmiszer telített zsírtól mentes, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék telítettzsírsav- és transzszsírsvartartalma összességében nem haladja meg a 0,1 g/100 g, illetve a 0,1 g/100 ml határértéket.

ALACSONY CUKORTARTALMÚ

Az állítás, amely szerint az élelmiszer alacsony cukortartalmú, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék cukortartalma nem haladja meg az 5 g/100 g határértéket szilárd anyagok esetében, vagy a 2,5 g/100 ml határértéket folyadékok esetében.

CUKORMENTES

Az állítás, amely szerint az élelmiszer cukormentes, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék cukortartalma nem haladja meg a 0,5 g/100 g, illetve a 0,5 g/100 ml határértéket.

HOZZÁADOTT CUKROT NEM TARTALMAZ

Az állítás, amely szerint az élelmiszer nem tartalmaz hozzáadott cukrot, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék nem tartalmaz hozzáadott mono- vagy diszacharidokat vagy egyéb, az édesítő hatása miatt használt élelmiszert. Amennyiben az élelmiszer természetes módon tartalmaz cukrokat, a címkén a következő állítást kell szerepeltetni: „TERMÉSZETES MÓDON ELŐFORDULÓ CUKROKAT TARTALMAZ”.

NÁTRIUMSZEGÉNY VAGY SÓSZEGÉNY

Az állítás, amely szerint az élelmiszer nátriumszegény vagy sószegény, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék nátriumtartalma nem haladja meg a 0,12 g/100 g vagy 0,12 g/100 ml határértéket, illetve az ezzel egyenértékű sémennyiséget. A 80/777/EGK irányelv hatálya alá tartozó természetes ásványvizektől eltérő vizek esetében ez az érték nem haladhatja meg a 2 mg/100 ml nátriumtartalmat.

KIFEJEZETTEN NÁTRIUMSZEGÉNY VAGY SÓSZEGÉNY

Az állítás, amely szerint az élelmiszer kifejezetten nátriumszegény vagy sószegény, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék nátriumtartalma nem haladja meg a 0,04 g/100 g vagy 0,04 g/100 ml határértéket, illetve az ezzel egyenértékű sémennyiséget. Ez az állítás nem tüntethető fel természetes ásványvizeken és egyéb vizeken.

NÁTRIUMMENTES VAGY SÓMENTES

Az állítás, amely szerint az élelmiszer nátriummentes vagy sómentes, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék nátriumtartalma nem haladja meg a 0,005 g/100 g vagy 0,005 g/100 ml határértéket, illetve az ezzel egyenértékű sémennyiséget.

ÉLELMIROST-FORRÁS

Az állítás, amely szerint az élelmiszer élelmirost-forrás, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék élelmirost-tartalma legalább 3 g/100 g vagy 1,5 g/100 kcal.

ÉLELMI ROSTBAN GAZDAG

Az állítás, amely szerint az élelmiszer élelmi rostban gazdag, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék élelmirost-tartalma legalább 6 g/100 g vagy 3 g/100 kcal.

FEHÉRJEFORRÁS

Az állítás, amely szerint az élelmiszer fehérjeforrás, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha az élelmiszer energiaértékének legalább 12 %-át fehérje biztosítja.

FEHÉRJÉBEN GAZDAG

Az állítás, amely szerint az élelmiszer fehérjében gazdag, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha az élelmiszer energiaértékének legalább 20 %-át fehérje biztosítja.

[VITAMIN(OK) NEVE]- ÉS/VAGY [ÁSVÁNYI ANYAG(OK) NEVE]-FORRÁS

Az állítás, amely szerint az élelmiszer vitamin- és/vagy ásványianyag-forrás, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék legalább a 90/496/EGK irányelv mellékletében meghatározott jelentős mennyiséget, vagy a vitaminok és ásványi anyagok, valamint egyes más anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásáról szóló, 2006. december 20-i 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikke szerint engedélyezett eltérések által megállapított mennyiséget tartalmaz.

(¹) Lásd e Hivatalos Lap 26. oldalát.

[VITAMIN(OK) NEVE]-BAN ÉS/VAGY [ÁSVÁNYI ANYAG(OK) NEVE]-BAN GAZDAG

Az állítás, amely szerint az élelmiszer vitaminban és/vagy ásványi anyagban gazdag, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék a „[VITAMIN(OK) NEVE]- és/vagy [ÁSVÁNYI ANYAG(OK) NEVE]-forrás” értékének legalább kétszeresét tartalmazza.

[TÁPANYAG VAGY EGYÉB ANYAG NEVE]-OT TARTALMAZ

Az állítás, amely szerint az élelmiszer valamely tápanyagot vagy egyéb anyagot tartalmaz, és amelyre vonatkozóan e rendelet nem határoz meg különös feltételeket, illetve a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék e rendelet minden alkalmazandó rendelkezésének, és különösen az 5. cikknek megfelel. A vitaminok és ásványi anyagok tekintetében a „-forrás” állítás feltételeit kell alkalmazni.

MEGNÖVELT (TÁPANYAG NEVE)-TARTALOM

Az állítás, amely szerint egy vagy több tápanyag – amely nem vitamin és nem ásványi anyag – mennyiségét az élelmiszerben megnövelték, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a termék a „-forrás” állítás feltételeinek megfelel, és a mennyiség növelése egy hasonló termékhez képest legalább 30 %.

CSÖKKENTETT (TÁPANYAG NEVE)-TARTALOM

Az állítás, amely szerint egy vagy több tápanyag mennyiségét az élelmiszerben csökkentették, valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás csak akkor alkalmazható, ha a mennyiség csökkentése egy hasonló termékhez képest legalább 30 %, kivéve a mikrotápanyagokat, amelyek esetében a 90/496/EGK tanácsi irányelvben meghatározott referenciaértékekben a 10 %-os különbség elfogadható, illetve a nátriumot – illetve az ezzel egyenértékű sómennyiséget –, amely esetben 25 %-os különbség elfogadható.

LIGHT/LITE

Az állítás, amely szerint az élelmiszer „light” illetve „lite” (azaz könnyű), valamint a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás alkalmazására vonatkozó feltételek megegyeznek a „csökkentett” kifejezésre meghatározott feltételekkel; az állítással együtt az élelmiszer „light”, illetve „lite” jellegét adó jellemzőit is fel kell tüntetni.

TERMÉSZETESEN/TERMÉSZETES

Ha az élelmiszer az e mellékletben meghatározott, tápanyag-összetételre vonatkozó valamely állítás feltételének (feltételeinek) természetes állapotában megfelel, a „természetesen/természetes” kifejezés használható az állítás előtagjaként.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1925/2006/EK RENDELETE

(2006. december 20.)

a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az élelmiszergyártás során a tápanyagok és egyéb összetevők széles köre felhasználható, beleértve, de nem kizárólag, a vitaminokat, ásványi anyagokat, ezen belül a nyomelemeket, aminosavakat, esszenciális zsírsavakat, élelmi rostokat, különféle növényi és gyógynövénykivonatokot. Ezeknek az anyagoknak az élelmiszerekhez történő hozzáadására a tagállamokban eltérő nemzeti szabályok vonatkoznak, amelyek akadályozzák e termékek szabad mozgását, egyenlőtlen versenyfeltételeket teremtenek, és ezáltal közvetlen hatást gyakorolnak a belső piac működésére. Ezért a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásával kapcsolatos nemzeti rendelkezések összehangolásához közösségi szabályok elfogadására van szükség.

(2) E rendelet célja vitaminok és ásványi anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásának, valamint bizonyos egyéb, a vitaminoktól vagy ásványi anyagoktól eltérő anyagok vagy ilyen anyagot tartalmazó összetevők felhasználásának szabályozása, amelyeket olyan feltételek mellett adnak hozzá élelmiszerekhez, vagy használnak fel élelmiszerek előállításában, amelyek az említett anyagból a szokásos fogyasztási körülmények között, kiegyensúlyozott és változatos étrend mellett ésszerűen elvárható mértékű fogyasztásnál sokkal nagyobb mértékű fogyasztást eredményeznének, és/vagy egyéb módon potenciális veszélyt jelentenének a fogyasztók számára. Az e rendelet vagy egyéb meghatározott közösségi rendelkezések hatálya alá tartozó vitaminoktól vagy ásványi anyagoktól eltérő egyéb anyagok vagy ilyen egyéb anyagokat tartalmazó összetevők felhasználásának tiltására vagy korlátozására vonatkozó külön közösségi szabályozás hiányában a vonatkozó nemzeti szabályok alkalmazhatók, a Szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül.

(3) Néhány tagállam közegészségügyi megfontolásokból előírja bizonyos vitaminok és ásványi anyagok egyes szokásos élelmiszerekhez történő kötelező hozzáadását. E megfontolások nemzeti vagy akár regionális szinten helyénvalók lehetnek, de jelenleg nem indokolják a tápanyagok kötelező hozzáadásának összehangolását a Közösség egész területén. Amennyiben ez szükségessé válik, a vonatkozó rendelkezéseket közösségi szinten lehet elfogadni. Időközben hasznos volna az ilyen nemzeti intézkedésekre vonatkozó információkat összegyűjteni.

(4) Vitaminok és ásványi anyagok hozzáadása élelmiszerekhez lehet önkéntes az élelmiszergyártók részéről, vagy az erre vonatkozó külön közösségi jogszabályoknak megfelelően tápértékkel rendelkező anyagok kötelező hozzáadása. A hozzáadás történhet technológiai célokból is adalékanyagként, színezékként, aromaként, vagy más, ezekhez hasonló felhasználás céljából, beleértve a vonatkozó közösségi jogszabályokban foglalt, engedélyezett borászati gyakorlatokat és eljárásokat. E rendeletet a vitaminok és ásványi anyagok meghatározott termékekhez vagy termékcsoporthoz történő hozzáadására vagy ezekben történő felhasználására, vagy az e rendelkezés által nem szabályozott célokból való hozzáadására vonatkozó külön közösségi szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.

(5) Tekintettel arra, hogy a vitaminokat és ásványi anyagokat tartalmazó étrend-kiegészítőkre vonatkozóan az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ már sor került részletes szabályok elfogadására, e rendelet vitaminokra és ásványi anyagokra vonatkozó rendelkezéseit nem kell az étrend-kiegészítőkre alkalmazni.

(6) A gyártók számos célból adnak hozzá vitaminokat és ásványi anyagokat élelmiszerekhez, például eredeti vitamin és ásványi anyag tartalmuk helyreállítása érdekében, amennyiben az a gyártási, tárolási vagy kezelési folyamatok során csökkent, vagy az azon élelmiszerekhez hasonló tápérték biztosítása érdekében, amelyeket ezen élelmiszerek helyettesíteni hivatottak.

⁽¹⁾ HL C 112., 2004.4.30., 44. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. május 26-i véleménye (HL C 117. E, 2006.5.18., 206. o.), a Tanács 2005. december 8-i közös álláspontja (HL C 80. E, 2006.4.4., 27. o.) és az Európai Parlament 2006. május 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2006. október 12-i határozata.

⁽³⁾ HL L 183., 2002.7.12., 51. o. A legutóbb a 2006/37/EK bizottsági irányelvvel (HL L 94., 2006.4.1., 32. o.) módosított irányelv.

- (7) Normális körülmények között az elegendő és változatos étrend képes biztosítani mindazon tápanyagokat – az általánosan elfogadott tudományos adatok által meghatározott és javasolt mennyiségben –, amelyek a normális fejlődéshez és az egészséges élethez szükségesek. A felmérések szerint azonban ez az ideális helyzet nem valósul meg valamennyi vitamin és ásványi anyag, illetve a Közösség területén élő valamennyi népességcsoport esetében. Úgy tűnik, hogy azon élelmiszerek, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adnak, jelentős mértékben járulnak hozzá ezen tápanyagok beviteléhez, és így a teljes bevitelhez való kedvező kiegészítésnek tekinthetők.
- (8) Jelenleg, bár nem túl nagy gyakorisággal, a Közösség területén kimutatható némi tápanyag-hiány. A Közösség területén a társadalmi-gazdasági helyzetben, valamint a különböző népességcsoportok életstílusában bekövetkezett változások különböző táplálkozási igényekhez és változó étkezési szokásokhoz vezettek. Ez pedig különböző lakosságcsoportok esetén az energia- és tápanyagigény változásának bekövetkezéséhez, és e csoportoknál egyes vitaminok és ásványi anyagok a különböző tagállamokban javasolt mértékűnél alacsonyabb beviteléhez vezetett. Továbbá, a tudományos ismeretek fejlődésével láthatóvá vált, hogy az optimális egészség és jó közérzet fenntartásához egyes tápanyagok bevitele a jelenleg javasoltnál magasabb lehetne.
- (9) Kizárólag az étrendben szokásosan előforduló és az étrend részeként elfogyasztott, valamint nélkülözhetetlen tápanyagoknak számító vitaminok és ásványi anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadását kellene engedélyezni, habár ez nem jelenti azt, hogy hozzáadásuk szükségeszerű. Az ezen alapvető tápanyagok mibenlétével kapcsolatban esetlegesen felmerülő nézeteltéréseket el kell kerülni. Ezért indokolt az e vitaminokat és ásványi anyagokat tartalmazó pozitív listát összeállítani.
- (10) Az élelmiszerekhez hozzáadható, vitamin- és ásványi-anyag-forrásként használt kémiai vegyületeknek vegyi anyagoknak biztonságosoknak és biológiailag hozzáférhetőeknek, vagyis a szervezet számára hasznosíthatónak kell lenniük. Ezért az ezen anyagokat tartalmazó pozitív listát is össze kell állítani. A pozitív listán szerepelnie kellene azoknak az anyagoknak, amelyeket az élelmiszerügyi tudományos bizottság a fenti biztonsági és biológiai hasznosíthatósági kritériumok alapján 1999. május 12-i véleményében jóváhagyott, és amelyek csecsemők és kisgyermek számára készült élelmiszerek, valamint más, különleges táplálkozási célú élelmiszerek vagy étrendkiegészítők gyártásához felhasználhatók. Bár a nátrium-klorid (konyhasó) nem szerepel a listán felsorolt anyagok között, élelmiszerek előállításánál összetevőként továbbra is felhasználható.
- (11) Annak érdekében, hogy a tudomány és technológia fejlődésével lépést tarthassunk, a fenti listát szükség esetén haladéktalanul felül kell vizsgálni. E felülvizsgálatok technikai jellegű végrehajtó intézkedéseket jelentenek, amelyek elfogadásával a Bizottságot kell megbízni az eljárás leegyszerűsítése és meggyorsítása érdekében.
- (12) A vitaminok és ásványi anyagok hozzáadásával készült élelmiszereket az esetek többségében az élelmiszergyártók támogatják, és ezek a termékek a fogyasztók számára táplálkozási, élettani vagy egyéb egészségügyi szempontból előnyösebb termékként tűnhetnek fel, mint az ilyen tápanyagok hozzáadása nélkül készült hasonló vagy egyéb készítmények. Ez más szempontból nemkívánatos fogyasztási szokásokhoz vezethet. E lehetséges nem kívánt hatás semlegesítése érdekében helyénvalónak tekinthető bizonyos korlátozások bevezetése az olyan termékekre nézve, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat lehet hozzáadni, azokon a korlátozásokon kívül, amelyek technológiai megfontolásokból természetesen adódnak, vagy amelyekre biztonsági okokból lehet szükség, amikor is az ilyen élelmiszerek vitamin- és ásványianyag-tartalmára felső határt szabnak. Egyes anyagoknak a termékben való előfordulása, mint például az alkoholé, ezzel összefüggésben megfelelő kritérium lehet a vitaminok és ásványi anyagok hozzáadásának megtiltásához. A vitaminok és ásványi anyagok alkoholtartalmú italokhoz történő hozzáadására vonatkozó tiltás alóli bármely kivételt a hagyományos borreceptek védelmére kell korlátozni, és az érintett termékekről a Bizottságot értesíteni kell; ilyen esetben tápanyag-összetételre vagy egészségre vonatkozó állítás nem alkalmazható. Ezenfelül vitaminok és ásványi anyagok hozzáadása friss élelmiszerhez szintén nem engedhető meg, mert ez a fogyasztókban kétséget támaszthat a friss élelmiszerek természetes tápértékével kapcsolatosan.
- (13) E rendeletnek nem célja a vitaminok és ásványi anyagok elenyésző mennyiségű, eredetiségazonosítási célú, a család elleni küzdelem érdekében történő használatának szabályozása.
- (14) A vitaminok és ásványi anyagok túlzott fogyasztása káros hatással lehet az egészségre, ezért szükséges a rájuk vonatkozó biztonságos maximális mennyiségek meghatározása az egyes esetek függvényében, amennyiben élelmiszerekhez adják hozzá ezeket. Ezeknek a mennyiségeknek biztosítaniuk kell, hogy az élelmiszergyártó utasításainak betartásával, és változatos étrend keretében a termékek normális használata biztonságos legyen a fogyasztóra nézve. Ezért ezeket a maximális mennyiségeket úgy kell megállapítani, hogy azok az élelmiszerekben természetesen előforduló és/vagy az élelmiszerhez bármely célból – beleértve a technológiai felhasználást is – hozzáadott vitaminok és ásványi anyagok legfelső biztonságos szintjét jelentse.

- (15) Emiatt ezeket a maximális mennyiségeket és bármely egyéb, a vitaminok és ásványi anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadását korlátozó feltételt szükség esetén a vitaminok és ásványi anyagok általánosan elfogadott tudományos adatokon alapuló tudományos kockázatértékeléssel megállapított legfelső biztonságos szintjeinek és az egyéb élelmiszerekből lehetséges bevitelük figyelembevételével kell meghatározni. Megfelelő figyelmet kell fordítani a vitaminokra és ásványi anyagokra vonatkozóan a lakosság számára ajánlott beviteli referenciaértékekre is. Amennyiben bizonyos vitaminok és ásványi anyagok esetében korlátozások megállapítására van szükség azon élelmiszerek tekintetében, amelyekhez azok hozzáadhatók (például a jód sóhoz történő hozzáadása), elsődlegességet kell adni azoknak a hozzáadásoknak amelyeknek célja a vitamin- és ásványianyag-tartalom visszaállítása, amennyiben az csökkent a gyártási, tárolási vagy kezelési eljárások során, illetve a helyettesíteni kívánt élelmiszerhez hasonló tápértékű élelmiszer biztosítása.
- (16) A vitaminok és ásványi anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásának eredményeképpen ezeknek bizonyos minimális mennyiségben jelen kell lenniük az élelmiszerben. Másképpen az élelmiszerekben ezen anyagok túl kicsi és jelentéktelen mértékű jelenléte nem jelentene előnyt a fogyasztó számára, és félrevezető lenne. Ugyanezen elv húzódik meg azon követelmény mögött is, hogy e tápanyagoknak jelentős mennyiségben jelen kell lennie az élelmiszerekben ahhoz, hogy a tápértékjelölésben szerepelhessenek. Ezért helyénvaló lenne, hogy azon élelmiszerekben, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adnak, e vitaminok és ásványi anyagok minimális mennyisége azonos legyen azokkal a jelentős mennyiségekkel, amelyeknek az adott tápanyagból jelen kell lenniük ezen tápanyagok tápértékjelölésben való feltüntetésükhöz, kivéve, ha a megfelelő eltérések erről másképpen rendelkeznek.
- (17) A maximális mennyiségek és bármely, az e rendeletben szereplő elvek és kritériumok alkalmazásán alapuló használati feltétel elfogadása, valamint az alsó mennyiségek elfogadása technikai jellegű végrehajtott intézkedéseket jelentene, és elfogadásukkal a Bizottságot kell megbízni az eljárás leegyszerűsítése és meggyorsítása érdekében.
- (18) Az élelmiszerek címkézésére vonatkozó általános rendelkezések és fogalom meghatározások megtalálhatók az élelmiszerek címkézésére, kiszárazására és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾. E rendeletnek tehát a szükséges kiegészítő rendelkezésekre kell szorítkoznia. E kiegészítő rendelkezéseket továbbá az élelmiszereken alkalmazott, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról
- szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (19) Tekintettel azon termékek táplálkozási jelentőségére, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak, és ezeknek az étrendi szokásokra és a teljes tápanyagbevitelre gyakorolt lehetséges hatására, a fogyasztónak meg kell adni a lehetőséget, hogy felmérhesse e termékek átfogó táplálkozási értékét. Ezért – az élelmiszerek tápértékjelöléséről szóló, 1990. szeptember 24-i 90/496/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ 2. cikkétől eltérve – a tápértékjelölést kötelezővé kell tenni.
- (20) A normális és változatos étrend sok összetevőt tartalmaz, ezek pedig sokféle anyagot. Ezen anyagoknak és összetevőknek a szokásos és hagyományos étrendekben történő fogyasztása nem adna okot aggodalomra, és nem igényelne szabályozást. Ugyanakkor némely, vitaminoktól és ásványi anyagoktól vagy azokat tartalmazó összetevőktől eltérő anyagokat kivonat vagy koncentrátum formájában adnak hozzá az élelmiszerekhez, ami jelentősen magasabb fogyasztást eredményezhet ezekből az anyagokból, mint amennyi a megfelelő és változatos étrend fogyasztása során a szervezetbe kerülhet. E gyakorlat biztonságossága esetenként komolyan vitatott, és a belőle származó előnyök nem világosak, ezért ez szabályozást igényel. Ilyen esetekben helyénvaló, hogy a forgalomba hozott élelmiszertermékek biztonságosságáért felelős élelmiszeripari vállalkozókat terhelje a termékek biztonságosságára vonatkozó bizonyítási kötelezettség.
- (21) Tekintettel az olyan termékek különleges jellegére, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak, e termékek hatékony ellenőrzésének megkönnyítése érdekében az ellenőrző szerveknek szokásosan rendelkezésére álló eszközökön túl egyéb eszközöket is rendelkezésére kellene bocsátani.
- (22) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb, élelmiszerekhez hozzáadott anyagok tekintetében a belső piac eredményes – a fogyasztók védelmének magas szintjét nyújtó – működésének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o. A legutóbb a 2003/89/EK irányelvvel (HL L 308., 2003.11.25., 15. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 9. oldalát.

⁽³⁾ HL L 276., 1990.10.6., 40. o. A legutóbb a 2003/120/EK bizottsági irányelvvel (HL L 333., 2003.12.20., 51. o.) módosított irányelv.

(23) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni,

megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság;

2. „Egyéb anyagok”: a vitaminoktól és ásványi anyagoktól eltérő olyan anyagok, amelyek táplálkozási vagy fiziológiai hatással rendelkeznek.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

II. FEJEZET

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit hangolja össze, amelyek a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez adásához kapcsolódnak, a belső piac eredményes – a fogyasztók védelmének magas szintjét nyújtó – működésének biztosítása érdekében.

(2) A rendelet vitaminokra és ásványi anyagokra vonatkozó rendelkezéseit a 2002/46/EK irányelv hatálya alá tartozó étrendkiegészítőkre nem kell alkalmazni.

(3) Ezt a rendeletet a következőkre vonatkozó közösségi jogszabályok különös rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni:

- a) a különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerek, valamint ilyen különös rendelkezések hiányában azon termékek összetételei követelményei, amelyek azon személyek különleges táplálkozási igényei miatt szükségesek, akik számára az ilyen termékek készülnek;
- b) az új élelmiszerek és új élelmiszer-összetevők;
- c) a géntechnológiával módosított élelmiszerek;
- d) az élelmiszer-adalékanyagok és aromák;
- e) az engedélyezett borászati gyakorlatok és eljárások.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „Hatóság”: az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások

VITAMINOK ÉS ÁSVÁNYI ANYAGOK HOZZÁADÁSA

3. cikk

A vitaminok és ásványi anyagok hozzáadására vonatkozó követelmények

(1) Az élelmiszerekhez csak az I. mellékletben felsorolt vitaminok és/vagy ásványi anyagok adhatók hozzá, a II. mellékletben felsorolt formában, az e rendeletben meghatározottaknak megfelelően.

(2) Vitaminok és ásványi anyagok az emberi test számára biológiailag hozzáférhető formában különösen az alábbiak figyelembevételére érdekében adhatók hozzá élelmiszerekhez, függetlenül attól, hogy azok szokásosan tartalmazzak-e ilyen anyagokat:

- a) egy vagy több vitamin és/vagy ásványi anyag hiánya a lakosság vagy a lakosság egyes csoportjai körében, amely klinikai vagy szubklinikai vizsgálattal kimutatható, vagy a tápanyagbevitel becsült alacsony szintjéből következik, vagy
- b) a lakosság vagy a lakosság egyes csoportjai tápláltsági állapotának javíthatósága és/vagy a táplálkozási szokások változásaiból adódó esetleg elégtelen vitamin- vagy ásványianyagbevitel kiküszöbölhetősége, vagy
- c) a vitaminok és ásványi anyagok táplálkozásban játszott szerepével, illetve ebből adódóan az egészségre gyakorolt hatással kapcsolatos általánosan elfogadható tudományos ismeretek fejlődése.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett listák módosításai a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadhatók el, a Hatóság véleményének figyelembevételével.

A Bizottság e módosítások előtt konzultál az érdekelt felekkel, különösen az élelmiszeripari vállalkozókkal és a fogyasztói egyesületekkel.

⁽¹⁾ HLL 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o. A legutóbb az 575/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 100., 2006.8.4., 3. o.) módosított rendelet.

4. cikk

A vitaminok és ásványi anyagok hozzáadására vonatkozó korlátozások

Vitamin és ásványi anyag nem adható az alábbiakhoz:

- a) feldolgozatlan élelmiszerek, beleértve egyebek között a gyümölcsöket, zöldségeket, a húsféléket, a szárnyashúst és a halat;
- b) az 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú italok, a 3. cikk (2) bekezdésétől eltérve az alábbiak kivételével:
 - i. a borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 44. cikkének (6) és (13) bekezdésében említett termékek; és
 - ii. azok a termékek, amelyek e rendelet elfogadását megelőzően már kereskedelmi forgalomba kerültek; és
 - iii. azok a termékek, amelyekről a Bizottság számára valamely tagállam értesítést küldött a 11. cikkkel összhangban, amennyiben nem alkalmaznak tápanyag-összetételre vagy egészségre vonatkozó állítást.

A 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban további olyan élelmiszerek vagy élelmiszercsoportok határozhatók meg, amelyekhez nem adhatók bizonyos vitaminok és ásványi anyagok, az azok tápanyag-összetételi értékét figyelembe vevő tudományos bizonyítékok fényében.

5. cikk

Tisztasági kritériumok

- (1) A II. mellékletben felsorolt vitamin- és ásványianyag-vegyületekre vonatkozó tisztasági kritériumokat a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni, kivéve az e cikk(2) bekezdésében foglalt eseteket.
- (2) A II. mellékletben felsorolt vitamin- és ásványianyag-vegyületekre azon közösségi jogszabályokban meghatározott tisztasági kritériumokat kell alkalmazni, amelyek az e rendelet hatálya alá nem tartozó célokra előállított élelmiszerekben történő felhasználásukra vonatkoznak.
- (3) A II. mellékletben felsorolt azon vitamin- és ásványianyag-vegyületek esetében, amelyek tisztasági kritériumait nem határozzák meg közösségi jogszabályok, és legfeljebb az ilyen előírások elfogadásáig, a nemzetközi szervezetek által ajánlott, általánosan elfogadható tisztasági kritériumokat kell alkalmazni,

⁽¹⁾ HL L 179., 1999.7.14., 1. o. A legutóbb a 2165/2005/EK rendelettel (HL L 345., 2005.12.28., 1. o.) módosított rendelet.

a szigorúbb tisztasági kritériumokat előíró nemzeti szabályozást pedig fenn lehet tartani.

6. cikk

A vitaminok és ásványi anyagok hozzáadásának feltételei

(1) Amennyiben egy élelmiszerhez bármilyen célból vitamint vagy ásványi anyagot adnak, az értékesítésre kész élelmiszerben a vitaminok vagy ásványi anyagok mennyisége nem haladhatja meg a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó maximális mennyiségeket. A Bizottság ennek érdekében 2009. január 19-ig javaslatokat terjeszthet elő a maximális mennyiségekről. A koncentrált vagy dehidratált termékek esetében a meghatározandó maximális mennyiség a gyártó előírásai szerint fogyasztásra elkészített élelmiszer vitamin vagy ásványianyag tartalma.

(2) Egyes vitaminoknak vagy ásványi anyagoknak valamely élelmiszerhez vagy élelmiszercsoporthoz történő hozzáadását korlátozó vagy megtiltó bármely feltételt a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Az (1) bekezdésben említett maximális mennyiségeket és a (2) bekezdésben említett feltételeket az alábbiak figyelembevételével kell megállapítani:

a) a vitaminok és ásványi anyagok biztonságos legfelső szintjei, amelyeket általánosan elfogadható tudományos adatokon alapuló tudományos kockázatértékeléssel határoztak meg, adott esetben a különböző fogyasztói csoportok eltérő érzékenységi szintjének figyelembevételével; és

b) egyéb táplálékforrásokból származó vitamin- és ásványianyag-bevitel.

(4) Az (1) bekezdésben említett maximális mennyiségek és a (2) bekezdésben említett feltételek megállapításakor kellő figyelmet kell fordítani a lakosság vitamin- és ásványianyag-bevitelére vonatkozó referenciaértékekre is.

(5) Az (1) bekezdésben említett maximális mennyiségek és a (2) bekezdésben említett feltételek olyan vitaminokra és ásványi anyagokra történő megállapításakor, amelyeknél a lakossági beviteli referenciaértéke közel áll a legfelső biztonságos szinthez, szükség szerint az alábbiakat is figyelembe kell venni:

a) az egyes termékek szerepe általában a lakosság teljes étrendjében, vagy a lakosság egyes alcsoportjainak étrendjében;

b) a terméknek az 1924/2006/EK rendeletben foglaltak szerint meghatározott tápanyagprofilja.

(6) Valamely vitamin vagy ásványi anyag élelmiszerekhez történő hozzáadásának eredményeképpen az adott élelmiszernek legalább is jelentős mennyiségben kell tartalmaznia az említett vitamint vagy ásványi anyagot, amennyiben ez a mennyiség a 90/496/EGK irányelv mellékletével összhangban meghatározásra került. A minimális mennyiségeket – beleértve bármilyen alacsonyabb mennyiségeket is – a fent említett jelentős mennyiségektől eltérve, egyes meghatározott élelmiszerek vagy élelmiszercsoportok esetében a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell megállapítani.

7. cikk

Címkézés, kizserelés és reklámozás

(1) Azon élelmiszerek címkézése, kizserelése és reklámozása, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak hozzá, nem tartalmazhat olyan kijelentést vagy utalást, amely szerint a kiegyensúlyozott és változatos étrend nem nyújthat megfelelő mennyiségű tápanyagot. A 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban adott esetben az egyes tápanyagokra vonatkozóan el lehet fogadni eltéréseket.

(2) Azon élelmiszerek címkézése, kizserelése vagy reklámozása, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak hozzá, nem vezethetik félre, illetve nem téveszthetik meg a fogyasztót az adott élelmiszernek a táplálkozással kapcsolatos előnyei tekintetében, amelyek az említett tápanyagok hozzáadása révén keletkeztek.

(3) Azon termékeket, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak hozzá, és e rendelet hatálya alá tartoznak, kötelező tápanyag-összetételre vonatkozó jelöléssel ellátni. Az ezen feltüntetendő információknak a 90/496/EGK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. csoportjában felsoroltakból, valamint azon vitaminoknak és ásványi anyagoknak az élelmiszerben lévő teljes mennyiségéből kell állniuk, melyeket az élelmiszerhez hozzáadtak.

(4) Azon termékek címkézésén, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak, fel lehet tüntetni a hozzáadás tényére vonatkozó kijelentést, az 1924/2006/EK rendeletben meghatározott feltételek szerint.

(5) Ezt a cikket azon élelmiszerekre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyek meghatározott élelmiszercsoportokra vonatkoznak alkalmazandó.

(6) E cikk végrehajtásának szabályait a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet meghatározni.

III. FEJEZET

BIZONYOS EGYÉB ANYAGOK HOZZÁADÁSA

8. cikk

Tiltott, korlátozott vagy közösségi értékelés alatt álló anyagok

(1) Az e cikkben megállapított eljárást kell követni, amennyiben valamely, vitaminoktól vagy ásványi anyagoktól eltérő anyagot, vagy vitaminoktól vagy ásványi anyagoktól eltérő egyéb anyagot tartalmazó összetevőt olyan feltételek mellett adnak hozzá valamely élelmiszerhez, vagy használnak fel annak előállítása során, amelyek az említett anyagból a szokásos fogyasztási körülmények között, kiegyensúlyozott és változatos étrend mellett ésszerűen várható mértékű fogyasztásnál sokkal nagyobb mennyiség fogyasztását eredményeznék, és/vagy egyéb módon potenciális veszélyt jelentenének a fogyasztók számára.

(2) Saját kezdeményezésre, vagy a tagállamok által nyújtott tájékoztatás alapján a Bizottság – minden esetben a rendelkezésre álló információk Hatóság általi értékelését követően, és a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozatot hozhat, amelynek eredményeként az anyag vagy összetevő szükség esetén a III. mellékletbe kerülhet Így különösen:

a) ha megállapították az egészségre gyakorolt káros hatást, az adott anyagot vagy az azt tartalmazó összetevőt:

i. vagy a III. melléklet A. részébe kell helyezni, és élelmiszerekhez való hozzáadását, vagy az azok előállítása során történő felhasználását meg kell tiltani;

ii. vagy a III. melléklet B. részébe kell helyezni, és élelmiszerekhez való hozzáadását, vagy az azok előállítása során történő felhasználását kizárólag az abban meghatározott feltételek szerint lehet megengedni;

b) amennyiben az egészségkárosító hatások lehetőségét megállapítják, de tudományos szempontból a helyzet megítélése még bizonytalan, az anyagot a III. melléklet C. részébe kell helyezni.

(3) Meghatározott élelmiszerekre vonatkozó közösségi rendelkezések bizonyos anyagok használatára vonatkozóan az e rendeletben megállapítottakon kívül egyéb korlátozásokat vagy tiltásokat is előírhatnak.

(4) Az élelmiszeripari vállalkozók vagy egyéb érdekelt felek a Hatóság általi értékelés céljából bármikor benyújthatnak a Hatóságnak olyan dokumentumokat, amelyek az adott, a III. melléklet C. részének jegyzékében szereplő anyagnak a – valamely élelmiszerben vagy élelmiszerkategóriában történő felhasználási körülmények közötti – biztonságos voltát alátámasztó tudományos adatokat, valamint az adott felhasználás célját ismertető információkat tartalmaznak. A Hatóság ezen iratok benyújtásáról késedelem nélkül értesíti a tagállamokat és a Bizottságot, és rendelkezésükre bocsátja a dokumentumokat.

(5) Egy anyagnak a III. melléklet C. részébe való felvételét követő négy éven belül, a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és a Hatóság e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint értékelésre benyújtott bármely dokumentumról kialakított véleményének figyelembevételével döntést kell hozni, arról, hogy az adott, a III. melléklet C. részének jegyzékében szereplő anyag általános használatát megengedjék, vagy adott esetben az anyag a III. melléklet A. vagy B. részébe kerüljön át.

(6) A Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítja az e cikk alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályokat, beleértve az e cikk (4) bekezdésében említett benyújtásra vonatkozó szabályokat is.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

9. cikk

Közösségi nyilvántartás

(1) A Bizottság a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadására vonatkozóan közösségi nyilvántartást (a továbbiakban: nyilvántartás) hoz létre és tart fenn.

(2) A nyilvántartás a következőket tartalmazza:

- a) az élelmiszerekhez hozzáadható, I. mellékletben felsorolt vitaminok és ásványi anyagok;
- b) az élelmiszerekhez hozzáadható, II. mellékletben felsorolt vitamin- és ásványianyag-vegyületek;
- c) az élelmiszerekhez hozzáadható vitaminok és ásványi anyagok legnagyobb és legkisebb mennyiségei, és bármely, a 6. cikkkel összhangban megállapított, ezzel kapcsolatos feltétel;
- d) a 11. cikkben említett, a vitaminok és ásványi anyagok kötelező hozzáadására vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel kapcsolatos információk;
- e) a vitaminok és ásványi anyagok hozzáadására vonatkozó, a 4. cikkben előírt korlátozásokat;

f) azok az anyagok, amelyekre vonatkozóan – a 17. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően – dokumentációt nyújtottak be;

g) a III. mellékletben említett anyagokra vonatkozó információt, és a mellékletbe történő felvételük okait;

h) tájékoztatás a III. melléklet C. részében felsorolt anyagokról, amelyeknek az alkalmazása a 8. cikk (5) bekezdésében említettek szerint általánosan engedélyezett.

(3) A nyilvántartást a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

10. cikk

Áruk szabad mozgása

A Szerződés, és különösen annak 28. és 30. cikke sérelme nélkül, a tagállamok nem korlátozhatják vagy tilthatják meg az e rendeletnek és az e rendelet végrehajtására elfogadott közösségi jogi aktusoknak megfelelő élelmiszerek kereskedelmét olyan, nem harmonizált nemzeti rendelkezések alkalmazása révén, amelyek a vitaminok és ásványi anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadását szabályozzák.

11. cikk

Nemzeti rendelkezések

(1) 2007. július 19-ig a tagállamok értesítik a Bizottságot a vitaminok és ásványi anyagok kötelező hozzáadására, valamint a 4. cikk b) pontjában meghatározott eltérés alá tartozó termékekre vonatkozó, meglévő nemzeti rendelkezéseikről.

(2) Ha egy tagállam – közösségi rendelkezés hiányában – új jogszabályok elfogadását tartja szükségesnek az alábbiak vonatkozásában:

- a) vitaminok és ásványi anyagok meghatározott élelmiszerekhez vagy élelmiszerkategóriákhoz való kötelező hozzáadása, vagy
- b) bizonyos egyéb anyagok meghatározott élelmiszerek előállítása során való felhasználásának tilalma vagy korlátozása,

a 12. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően értesíti a Bizottságot.

12. cikk

Értesítési eljárás

(1) Ha egy tagállam új jogszabályok elfogadását tartja szükségesnek, értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot a tervezett intézkedésekről, és azok indokolásáról.

(2) A Bizottság konzultációt folytat a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottsággal, amennyiben az ilyen konzultációt hasznosnak ítéli meg, vagy ha azt egy tagállam kéri, és ezt követően véleményt fogalmaz meg a tervezett tagállami intézkedésekről.

(3) Az érintett tagállamok csak hat hónappal az (1) bekezdésben említett értesítést követően hozhatják meg a tervezett intézkedéseket, abban az esetben, ha a Bizottság véleménye ezzel nem ellentétes.

Amennyiben a Bizottság negatív véleményt fogalmaz meg, a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, valamint az e bekezdés első albekezdésében említett határidő lejárta előtt eldönti, hogy a tervezett intézkedéseket a tagállam elfogadhatja-e. A Bizottság előírhat bizonyos módosításokat a tervezett intézkedésekben.

13. cikk

Védintézkedések

(1) Amennyiben egy tagállamnak alapos oka van feltételezni, hogy egy termék – annak ellenére, hogy e rendeletnek megfelel – az emberi egészséget veszélyezteti, e tagállam saját területén ideiglenesen felfüggesztheti vagy korlátozhatja a kérdéses rendelkezések alkalmazását.

A tagállam haladéktalanul tájékoztatja erről a többi tagállamot és a Bizottságot, és megindokolja határozatát.

(2) A 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően, adott esetben a Hatóság véleményének megszerzését követően kell határozatot hozni.

A Bizottság ezt az eljárást saját kezdeményezésére is megindíthatja.

(3) Az (1) bekezdésben említett tagállam a felfüggesztést vagy korlátozást mindaddig fenntarthatja, amíg a (2) bekezdésben említett határozatról értesítést nem kap.

14. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság tevékenységét a 178/2002/EK rendelet 58. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Élelmiszerlánc és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti.

(2) Amennyiben erre a bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikkére is.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

15. cikk

Nyomon követés

Azon élelmiszerek hatékony nyomon követése érdekében, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak hozzá, és amelyek a III. melléklet B. részében és C. részében felsorolt anyagokat tartalmazzák, a tagállamok előírhatják a gyártó vagy az ilyen élelmiszert a területükön forgalomba hozó személy számára, hogy a termékhez használt címke mintájának megküldésével értesítsék az illetékes hatóságot a forgalomba hozatalról. Ilyen esetben a termék piacról történő kivonására vonatkozó tájékoztatás is előírható.

16. cikk

Értékelés

Legkésőbb 2013. július 1-jéig a Bizottság a rendelet alkalmazásának hatásairól jelentést küld az Európai Parlament és a Tanács számára, különösen az azon élelmiszerek piacát érintő fejleményekről, amelyekhez vitaminokat és ásványi anyagokat adtak, ezen élelmiszerek fogyasztásáról, a népesség tápanyagbeviteléről és a táplálkozási szokások változásáról, valamint bizonyos egyéb anyagok hozzáadásáról, és a jelentéshez csatolja a rendelet módosítására vonatkozó, általa szükségesnek ítélt javaslatait. Ebben az összefüggésben a tagállamok 2012. július 1-jéig a Bizottság számára megküldenek minden szükséges és vonatkozó információt. E cikk végrehajtásának szabályait a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell meghatározni.

17. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) A 3. cikk (1) bekezdésétől eltérően és 2014. január 19-ig, a tagállamok engedélyezhetik saját területükön az I. mellékletben nem szereplő vitaminok és ásványi anyagok használatát, vagy a vitaminok és ásványi anyagok II. mellékletben nem szereplő formában való felhasználását, amennyiben:

a) a kérdéses anyag hozzáadásával készült élelmiszer 2007. január 19-én a Közösség területén forgalomban van, és

b) a Hatóság az anyag használatára, vagy az élelmiszer-előállításban adott formában történő felhasználására vonatkozóan – a kérdéses anyag használatát támogató, a tagállam által a Bizottság részére legkésőbb 2010. január 19-ig benyújtott dokumentáció alapján – nem adott kedvezőtlen véleményt.

(2) 2014. január 19-ig a tagállamok – a Szerződés szabályaival összhangban – továbbra is alkalmazhatják azokat a meglévő nemzeti korlátozásokat vagy tilalmakat, amelyek azon élelmiszerek kereskedelmére vonatkoznak, amelyekhez az I. mellékletben nem szereplő vitaminokat és ásványi anyagokat adtak, vagy amelyekhez a vitaminokat és az ásványi anyagokat a II. mellékletben nem szereplő formákban adták.

(3) A tagállamok – a Szerződés szabályaival összhangban – továbbra is alkalmazhatják az I. mellékletben felsorolt vitaminok és ásványi anyagok élelmiszerekhez hozzáadható legnagyobb és legkisebb mennyiségeire, valamint e hozzáadások alkalmazásával

kapcsolatos feltételekre vonatkozó, meglévő nemzeti rendelkezéseket, ameddig – a 6. cikkel összhangban vagy más vonatkozó közösségi rendelkezés szerint – megfelelő közösségi intézkedés elfogadására nem kerül sor.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. július 1-jétől kell alkalmazni.

Azok a 2007. július 1-je előtt forgalomba hozott vagy felcímkézett élelmiszerek, amelyek nem felelnek meg e rendeletnek, a lejárat idejükig, de legkésőbb 2009. december 31-ig hozhatók forgalomba.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

J. KORKEAOJA

I. MELLÉKLET

ÉLELMISZEREKHEZ HOZZÁADHATÓ VITAMINOK ÉS ÁSVÁNYI ANYAGOK

1. Vitaminok

A-vitamin
D-vitamin
E-vitamin
K-vitamin
B1-vitamin
B2-vitamin
Niacin
Pantoténsav
B6-vitamin
Folsav
B12-vitamin
Biotin
C-vitamin

2. Ásványi anyagok

Kalcium
Magnézium
Vas
Réz
Jód
Cink
Mangán
Nátrium
Kálium
Szelén
Króm
Molibdén
Fluorid
Klorid
Foszfor

II. MELLÉKLET

ÉLELMISZEREKHEZ ADHATÓ VITAMIN- ÉS ÁSVÁNYIANYAG-VEGYÜLETEK

1. **Vitaminvegyületek**

A-VITAMIN

retinol

retinil-acetát

retinil-palmitát

béta-karotin

D-VITAMIN

kolekalciferol

ergokalciferol

E-VITAMIN

D-alfa-tokoferol

DL-alfa-tokoferol

D-alfa-tokoferil-acetát

DL-alfa-tokoferil-acetát

D-alfa-tokoferil-szukcinát

K-VITAMIN

fillokinon (fitomenadion)

B1-VITAMIN

tiamin-hidroklorid

tiamin-mononitrát

B2-VITAMIN

riboflavin

riboflavin-5'-foszfát nátriumsója

NIACIN

nikotinsav

nikotinamid

PANTOTÉNSAV

kalcium-D-pantotenát

nátrium-D-pantotenát

dexpanthenol

B6-VITAMIN

piridoxin-hidroklorid

piridoxin-5'-foszfát

piridoxin-dipalmitát

FOLSAV

Pteroilmonoglutaminsav

B12-VITAMIN

ciano-kobalamin

hidroxo-kobalamin

BIOTIN

D-biotin

C-VITAMIN

L-aszkorbinsav

nátrium-L-aszkorbát

kalcium-L-aszkorbát

kálium-L-aszkorbát

L-aszkorbil-6-palmitát

2. **Ásványi anyagok**

kalcium-karbonát

kalcium-klorid

kalcium citromsavval alkotott sói

kalcium-glükonát

kalcium-glicerofoszfát

kalcium-laktát

kalcium ortofoszforsavval alkotott sói

kalcium-hidroxid

kalcium-oxid

kalcium-szulfát

magnézium-acetát

magnézium-karbonát

magnézium-klorid

magnézium citromsavval alkotott sói

magnézium-glükonát

magnézium-glicerofoszfát

magnézium ortofoszforsavval alkotott sói

magnézium-laktát

magnézium-hidroxid

magnézium-oxid

magnézium-szulfát

vas(II)-karbonát

vas(II)-citrát

vas(III)-ammonium-citrát

vas(II)-glükonát

vas(II)-fumarát

vas(III)-nátrium-difoszfát

vas(II)-laktát	mangán-szulfát
vas(II)-szulfát	nátrium-bikarbonát
vas(III)-difoszfát (ferri-pirofoszfát)	nátrium-karbonát
vas(III)-szacharát	nátrium-citrát
elemi vas (karbonil + elektrolitikus + hidrogénnel redukált)	nátrium-glükonát
réz(II)-karbonát	nátrium-laktát
réz(II)-citrát	nátrium-hidroxid
réz(II)-glükonát	nátrium ortofoszforsavval alkotott sói
réz(II)-szulfát	nátrium-szelenát
réz-lizin komplex	nátrium-hidrogén-szelenit
nátrium-jodid	nátrium-szelenit
nátrium-jodát	nátrium-fluorid
kálium-jodid	kálium-fluorid
kálium-jodát	kálium-bikarbonát
cink-acetát	kálium-karbonát
cink-klorid	kálium-klorid
cink-citrát	kálium-citrát
cink-glükonát	kálium-glükonát
cink-laktát	kálium-glicerofoszfát
cink-oxid	kálium-laktát
cink-karbonát	kálium-hidroxid
cink-szulfát	kálium ortofoszforsavval alkotott sói
mangán-karbonát	króm(III)-klorid és hexahidrátjai
mangán-klorid	króm(III)-szulfát és hexahidrátjai
mangán-citrát	ammonium-molibdát (molibdén (VI))
mangán-glükonát	nátrium-molibdát (molibdén (VI))
mangán-glicerofoszfát	

III. MELLÉKLET

ANYAGOK, AMELYEK ÉLELMISZEREKBE TÖRTÉNŐ FELHASZNÁLÁSA TILTOTT, FELTÉTELEKHEZ KÖTÖTT VAGY KÖZÖSSÉGI ÉRTÉKELÉS ALATT ÁLL

- A. rész – Tiltott anyagok
 - B. rész – Korlátozottan felhasználható anyagok
 - C. rész – Közösségi értékelés alatt álló anyagok
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1926/2006/EK HATÁROZATA

(2006. december 18.)

a fogyasztóvédelmi politika területén közösségi cselekvési program (2007–2013) létrehozásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 153. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Közösség a fogyasztóvédelem területén történő cselekvésekkel hozzájárulhat a polgárok egészségének, biztonságának, és gazdasági és törvényes érdekeinek védelméhez.
- (2) Ezért a fogyasztóvédelmi politika területén helyénvaló létrehozni egy, a 2004–2007. évekre vonatkozóan a fogyasztóvédelmi politikát támogató közösségi cselekvések finanszírozását szolgáló általános keret létrehozásáról szóló, 2003. december 8-i 20/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ helyébe lépő közösségi cselekvési programot. Az említett határozatot ennek megfelelően hatályon kívül kell helyezni.
- (3) Kiemelkedő fontosságot kell kapnia annak, hogy a fogyasztói érdekek a Szerződés 153. cikkének megfelelően beépüljenek az összes közösségi szakpolitikába, az e programban lefektetett fogyasztóvédelmi politikai célkitűzésekkel együtt. A más közösségi szakpolitikákkal és programokkal való összehangolás meghatározó eleme

annak biztosításának, hogy a fogyasztói érdekeket más szakpolitikák teljes mértékben figyelembe vegyék. A szinergiák elősegítése és a párhuzamos munka elkerülése érdekében más közösségi alapoknak és programoknak kell pénzügyi támogatást nyújtaniuk a fogyasztói érdekek beépítéséhez az adott területeken.

- (4) Ez a jogi aktus meghatározza a program teljes időtartamára azt a pénzügyi keretet, amely a költségvetési fejeletről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti intézményközi megállapodás ⁽⁵⁾ 37. pontja értelmében a költségvetési hatóság számára az elsődleges kiindulási pont.
- (5) Általános európai érdek, hogy az a szolgáltatások és az élelmiszertől különböző termékek egészségügyi és biztonsági szempontjai, és a polgárok gazdasági és törvényes érdekei, valamint a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó szabványok kidolgozása során a fogyasztói érdekek képviselője közösségi szinten történjen. Az érintett szervezetek jellegénél fogva nem kívánatos, hogy e szervezetek működésére nyújtott közösségi támogatás megújítására vonatkozzék a közösségi támogatás mértékének fokozatos csökkentésére vonatkozó elv.
- (6) Helyénvaló a program, és a korábbi program között átmenetet biztosítani, különösen a több évre kiterjedő intézkedések folyamatosságának, valamint az előző program sikereinek, illetve a nagyobb figyelmet igénylő területeinek az értékelése tekintetében. Szükség esetén 2014. január 1. után a technikai és adminisztratív segítségre vonatkozó előirányzatnak tartalmaznia kell a 2013 végéig be nem fejezett cselekvések kezelésére vonatkozó kiadásokat.
- (7) A határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁶⁾ összhangban kell megállapítani.

⁽¹⁾ HL C 88., 2006.4.11., 1. o.

⁽²⁾ HL C 192., 2006.8.16., 8. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2006. március 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2006. november 14-i közös álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és az Európai Parlament 2006. december 12-i állásfoglalása.

⁽⁴⁾ HL L 5., 2004.1.9., 1. o. A legutóbb a 786/2004/EK határozattal (HL L 138., 2004.4.30., 7. o.) módosított határozat.

⁽⁵⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

- (8) A program végrehajtásakor figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a belső piac nem működhet megfelelően, ha néhány tagállamban a fogyasztók védelme alacsonyabb szintű, mint más tagállamokban. A programnak ezért megkülönböztetett figyelmet kell fordítania a fogyasztóvédelemre és a fogyasztói tudatosságra a 2004. május 1-je óta csatlakozott tagállamok körében, a tagállamoknak egyenlő esélyek biztosítása érdekében.
- (9) Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (a továbbiakban: „EGT-megállapodás”) rendelkezik a fogyasztóvédelem területén egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Európai Szabadkereskedelmi Társulás Európai Gazdasági Térségben részt vevő országai (a továbbiakban: „EFTA/EGT-államok”) közötti együttműködésről. Gondoskodni kell továbbá arról, hogy a program nyitott legyen más országok, különösen a Közösség szomszédságában fekvő, valamint a közösségi tagságot kérelmező, tagjelölt vagy a csatlakozó országok részvételére is.
- (10) A program végrehajtása keretében bátorítani kell az együttműködést a programban részt nem vevő harmadik országokkal, figyelembe véve az ezen országok és a Közösség között fennálló megállapodásokat.
- (11) A program keretében hozott intézkedések értékét és hatását rendszeres jelleggel mérni és értékelni kell, ideértve a független külső szakértők által végzett értékelést is. A fogyasztóvédelmi politika értékeléséhez mérhető célokat kell megfogalmazni és mutatókat kell kidolgozni.
- (12) Mivel e határozat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az érintett kérdéskörök határokon átnyúló jellege miatt, és ezért a közösségi cselekvésnek a polgárok egészségének, biztonságának, valamint gazdasági és törvényes érdekeinek védelmére hatékonyabb és eredményesebb volta miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubsidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

2. cikk

Célkitűzések

(1) A program célja, hogy kiegészítse, támogassa és nyomon kövesse a tagállamok szakpolitikáit, és hozzájáruljon a fogyasztók egészségének, biztonságának és gazdasági és törvényes érdekeinek védelméhez, valamint információhoz való joguk erősítéséhez, oktatásukhoz, és ahhoz, hogy megszervezzék saját érdekeik védelmét.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott cél elérése a következő célkitűzések megvalósítása révén történik:

- a) a fogyasztóvédelem magasabb szintjének biztosítása, főleg pontosabb adatok, jobb konzultáció és a fogyasztói érdekek jobb képviselése révén;
- b) a fogyasztóvédelmi szabályok eredményesebb alkalmazásának biztosítása, különösen a jogalkalmazói együttműködés, a tájékoztatás, az oktatás és a jogérvényesítés révén.

Ezeket a célkitűzéseket az e határozat I. mellékletében felsorolt cselekvések és eszközök kombinációjával, a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett éves munkatervben meghatározott prioritásoknak megfelelően kell megvalósítani.

3. cikk

Finanszírozás

(1) A program végrehajtására előirányzott pénzügyi keret a 2006. december 31. és 2013. december 31. közötti időszakra 156 800 000 EUR.

(2) Az éves előirányzatokat a költségvetési hatóság engedélyezi a pénzügyi keret határain belül.

4. cikk

Pénzügyi hozzájárulás

(1) A közösségi pénzügyi hozzájárulás nem haladhatja meg a következő mértéket:

- a) a Közösség és egy vagy több tagállam, vagy a Közösség és a 8. cikk szerint részt vevő harmadik ország illetékes hatóságai által közösen finanszírozott cselekvések költségeinek 50 %-a, kivéve a kivételesen hasznos cselekvéseket, amelyek esetén a Közösség hozzájárulása nem haladhatja meg a 70 %-ot;

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A program létrehozása

A 2006. december 31. és 2013. december 31. közötti időszakra a fogyasztóvédelmi politika területén létrejön egy közösségi cselekvési program (a továbbiakban: a program).

- b) fogyasztóvédelemmel kapcsolatos integrált európai mesterfokozatú képzések kialakítását célzó cselekvések költségeinek 85 %-a;
- c) a kiadások 50 %-a európai fogyasztói szervezetek működése esetén;
- d) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó közösségi szintű szabványok kidolgozásában a fogyasztói érdekeket képviselő közösségi fogyasztói szervezetek működésére fordított kiadások 95 %-a.

(2) A közösségi pénzügyi hozzájárulások formái lehetnek:

- a) ösztöndíj tanárok és diákok egyéni mobilitásának elősegítésére a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos integrált európai mesterfokozatú képzések keretében. Az ösztöndíjak kezelésére az élethosszig tartó tanulási program nemzeti Erasmus hivatalai kaphatnak megbízást;

- b) a jogalkalmazás területén működő tisztviselők cseréjéhez kapcsolódó utazási költségek térítése és napidíjak.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti kivételes hasznosság meghatározásának kritériumait az éves munkatervben előre meg kell állapítani. A kivételesen hasznos cselekvések előnyeit főleg az Európai Unióhoz 2004. május 1-jét követően csatlakozott tagállamok fogyasztóinak kell élvezniük.

(4) Az (1) bekezdés c) és d) pontjaiban megállapított pénzügyi hozzájárulások megújítása mentesül a fokozatos csökkentés elve alól.

(5) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a közösségi pénzügyi hozzájárulás átalányfinanszírozás vagy egyösszegű finanszírozás formájában is nyújtható, amennyiben azt az érintett cselekvések természete indokolja az éves munkatervben meghatározottak szerint. Átalányfinanszírozás vagy egyösszegű finanszírozás esetén az (1) bekezdésben előírt százalékos határok nem alkalmazandók, noha a társfinanszírozás továbbra is előírás.

5. cikk

Kedvezményezettek

A pénzügyi hozzájárulásoknak a 4. cikkben említett kedvezményezettjeit a határozat II. melléklete határozza meg.

6. cikk

Adminisztratív és technikai segítség

(1) A program pénzügyi kerete fedezheti a program irányításához és a célkitűzéseinek megvalósításához közvetlenül szükséges előkészítő, nyomon követési, ellenőrzési, auditálási és értékelési tevékenységhez tartozó költségeket is, különösen a tanulmányok, értekezletek, tájékoztatási és közzétételi tevékenységek

kiadásait, az információcserére összpontosító információs technológiai hálózatokhoz kapcsolódó kiadásokat, továbbá minden, a Bizottság által a program irányításra fordított technikai és adminisztrációs kiadást.

(2) A programra vonatkozó pénzügyi keret fedezheti továbbá a program és a 20/2004/EK határozat alapján elfogadott intézkedések közötti átmenet biztosításához szükséges technikai és adminisztratív segítséggel kapcsolatos kiadásokat. Szükség esetén előirányzatok vehetők fel a 2013 utáni költségvetésbe e kiadások fedezésére, hogy kezelni lehessen a 2013. december 31-ig le nem záruló cselekvéseket.

7. cikk

Végrehajtás

(1) A program végrehajtásáért a Bizottság felel.

A 2. cikkben meghatározott célokat a rendelkezésre álló alkalmas végrehajtási módszerek teljes mértékű kihasználásával kell megvalósítani, ideértve különösen a Bizottság által központosított alapon történő közvetlen vagy közvetett végrehajtást.

(2) A 10. cikk (2) bekezdésében említett eljárás az alábbiak elfogadására vonatkozik:

a) a program végrehajtásáról szóló éves munkaterv, amely meghatározza a következőket:

- fontossági sorrend és elvállalható cselekvések, ideértve a pénzügyi erőforrások elosztását is,
- a közösségi pénzügyi hozzájárulás százalékos arányára vonatkozó kritériumok és a kiválasztási és odaítélési kritériumok,
- átalánydíjas finanszírozás és átalányösszegek alkalmazása, és
- az ajánlati felhívások, a közös cselekvések és az ajánlatkérések tervezett ütemezése;

b) a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában szereplő cselekvések végrehajtásának megszervezése, beleértve a kiválasztási és odaítélési kritériumokat is.

(3) A Bizottság tájékoztatja a 10. cikkben említett bizottságot a program végrehajtása során megtett cselekvésekről.

8. cikk

Harmadik országok részvétele

A programban az alábbiak vehetnek részt:

a) az EFTA/EGT-országok, összhangban az EGT-megállapodásban megállapított feltételekkel;

b) harmadik országok, különösen az európai szomszédságpolitika alá tartozó országok, az európai uniós tagságot kérelmező, arra jelölt vagy a csatlakozási folyamatban részt vevő országok, valamint a stabilizációs és társulási folyamatban részt vevő nyugat-balkáni országok, a közösségi programokban való részvétel alapelveit meghatározó, az említett országokkal kötött, vonatkozó két- vagy többoldalú megállapításban megállapított feltételekkel.

9. cikk

Felügyelet, értékelés és az eredmények terjesztése

(1) A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben, a program célkitűzéseinek fényében felügyeli a program keretében végrehajtott cselekvéseket. A Bizottság erről jelentést tesz a 10. cikkben említett bizottságnak, és folyamatosan tájékoztatja a Tanácsot és a Parlamentet.

(2) A Bizottság kérésére a tagállamok információkat szolgáltatnak a program végrehajtásáról és hatásairól.

(3) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a program értékelésére annak megkezdését követően három évvel, valamint annak befejezését követően sor kerüljön. A Bizottság ezen értékelés eredményeit saját észrevételei kíséretében közli az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával.

A Bizottság a határozat alapján végrehajtott cselekvések eredményeit nyilvánosan hozzáférhető formában közzéteszi.

10. cikk

A bizottság eljárása

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.
- (3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

11. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 20/2004/EK határozat hatályát veszti.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 18-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

J.-E. ENESTAM

I. MELLÉKLET

A 2. CIKKBEN EMLÍTETT CSELEKVÉSEK ÉS ESZKÖZÖK

I. célkitűzés

A fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása, főleg a pontosabb adatok, jobb konzultáció és a fogyasztói érdekek jobb képviselete révén.

1. cselekvés

Olyan adatok és információk gyűjtése, cseréje és elemzése, amelyek alapként szolgálhatnak a fogyasztóvédelmi politika kidolgozásához, valamint a fogyasztói érdekeknek más közösségi szakpolitikákba történő integrálásához, ideértve a következőket:

- 1.1. A fogyasztók gazdasági és más érdekeire hatást gyakorló piaci fejlemények nyomon követése és értékelése, például tanulmányok, árákról készült felmérések, a piaci szerkezet változásairól készült felmérések, a fogyasztói és üzleti felmérések, fogyasztói panaszok gyűjtése és elemzése, a határokon átnyúló végfogyasztói kereskedelemről és piacokról szóló adatok gyűjtése és elemzése.
- 1.2. Adatbázisok kialakítása és fenntartása.
- 1.3. Statisztikai és más vonatkozó bizonyítékok gyűjtése és elemzése, aminek a statisztikai elemét a Közösség vonatkozó statisztikai programja segítségével kell kidolgozni.

2. cselekvés

Olyan adatok és információk összegyűjtése, cseréje és elemzése, valamint értékelési eszközök kidolgozása, amelyek alapként szolgálnak a fogyasztási cikkek és szolgáltatások biztonságáról, ideértve a termékekből származó vegyi anyagoknak való fogyasztói kitettséget, egyes fogyasztási termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatba hozható kockázatokat és sérüléseket, és a figyelmeztető bejelentések technikai elemzését.

3. cselekvés

Tudományos tanácsadás és kockázatértékelés támogatása, ideértve a fogyasztók biztonsága, a közegészségügy és a környezet területén tudományos bizottságok létrehozásáról szóló 2004/210/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott független tudományos bizottságok feladatait is.

4. cselekvés

Jogalkotási és más szabályozási kezdeményezések kidolgozása és a társszabályozási és az önszabályozási kezdeményezések elősegítése, beleértve a következőket is:

- 4.1. Jogi és műszaki szakértelem a szabályozásról és annak hatásairól, ideértve a tanulmányokat is.
- 4.2. Jogi és műszaki szakértelem, ideértve a tanulmányokat is, a termékek és szolgáltatások biztonságáról és a fogyasztók gazdasági és jogi érdekeiről szóló szakpolitikák kidolgozásához.
- 4.3. A termékbiztonsági szabványok szükségességének megítéléséhez és a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó szabványosítási megbízások megszövegezéséhez szükséges jogi és műszaki szakértelem, ideértve tanulmányokat is.
- 4.4. Előadások, konferenciák, munkaértekezletek és az érintett felek és a szakértők találkozói.

5. cselekvés

Pénzügyi hozzájárulás európai fogyasztói szervezetek működéséhez.

6. cselekvés

Pénzügyi hozzájárulás a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó közösségi szintű szabványok kidolgozásában a fogyasztói érdekeket képviselő európai fogyasztói szervezetek működéséhez.

7. cselekvés

Kapacitásépítés a regionális, nemzeti és európai fogyasztói szervezetek számára, különösen a munkatársak képzésével, valamint a legjobb gyakorlat és szakértelem cseréje révén, főleg az Európai Unióhoz 2004. május 1-jét követően csatlakozott tagállamok fogyasztói szervezetei számára.

(¹) HL L 66., 2004.3.4., 45. o.

II. célkitűzés

A fogyasztóvédelmi szabályok eredményesebb alkalmazásának biztosítása, különösen jogalkalmazási együttműködés, tájékoztatás, oktatás és jogérvényesítés révén.

8. cselekvés

Cselekvések a közösségi fogyasztóvédelmi jogszabályok, különösen az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 24-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ eredményes alkalmazásának javítása érdekében, beleértve:

- 8.1. A monitoring és jogalkalmazás összehangolásának és az illetékes hatóságok közötti együttműködésnek a javítását célzó cselekvések, ideértve informatikai eszközök (például adatbázisok, információs és kommunikációs rendszerek) kialakítását és fenntartását, valamint előadások, konferenciák, műhelyek és találkozók szervezését az érintettek és a jogalkalmazás területén dolgozó szakértők számára, a jogalkalmazás terén dolgozó szakértők cseréjét és képzését, ideértve az igazságszolgáltatásban dolgozókat is.
- 8.2. Az élelmiszertől eltérő termékek és szolgáltatások biztonságának felügyelete és elemzése, beleértve a RAPEX riasztórendszer hatókörének és működésének megerősítését és kiterjesztését, a piacfelügyeleti információk cseréjének figyelembevételét, és az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelvben előírt fogyasztói termékbiztonsági hálózat továbbfejlesztését is.
- 8.3. Közös monitoring, jogalkalmazási és más cselekvések az igazgatási és jogalkalmazási együttműködés keretében.
- 8.4. Cselekvések a programban részt nem vevő harmadik országokkal való igazgatási és jogérvényesítési együttműködése érdekében.

9. cselekvés

Jogi és technikai szakértelem, ideértve tanulmányokat is, a tagállamok fogyasztóvédelmi jogszabályainak, különösen a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽³⁾, valamint a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendeletnek és a nemzeti fogyasztóvédelmi politikáknak az átültetések, végrehajtások és alkalmazások a nyomon követés és értékelés terén. Ide tartozik a közösségi fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtására vonatkozó, egyszerűen és nyilvánosan hozzáférhető adatbázisok kialakítása és fenntartása.

10. cselekvés

Cselekvések az információkra, tanácsadásra és jogérvényesítésre vonatkozóan, köztük:

- 10.1. Az alternatív vitarendezési formák működésének monitoringja és hatásuk értékelése.
- 10.2. Pénzügyi hozzájárulás azon, közösségi hálózatba szerveződött köztestületek vagy üzleti haszonszerzésre nem törekvő más testületek közös cselekvéseihöz, amelyek tájékoztatást és segítséget nyújtanak a fogyasztóknak jogaik gyakorlásában és a megfelelő vitarendezési fórumokhoz való hozzáférésben (az európai fogyasztói központok hálózata).
- 10.3. Az uniós polgárokkal a fogyasztóvédelmi kérdésekről folytatott kommunikációt javító tevékenységek, különösen az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén vagy azt követően csatlakozott tagállamokban, beleértve a fogyasztóvédelmi politika szükségességének kérdéseiről szóló kiadványokat, online információk biztosítását, és tájékoztatási kampányokat a fogyasztóvédelmi intézkedésekről és fogyasztói jogokról.

11. cselekvés

Cselekvések a fogyasztók oktatásával kapcsolatban, beleértve:

- 11.1. A fiatal fogyasztókat, az idősebb fogyasztókat és a saját érdekeit egyértelműen kevésbé megvédeni tudó, sebezhető fogyasztói csoportokat, és interaktív fogyasztóoktatási eszközök kifejlesztését megcélzó konkrét cselekvések.
- 11.2. Pénzügyi hozzájárulás fogyasztóvédelemmel kapcsolatos integrált európai mesterfokozatú képzések kialakításához, beleértve egy olyan ösztöndíjrendszert is, amely lehetővé teszi a hallgatók számára hogy legfeljebb hat hónapot eltölthessenek egy másik országban.

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

⁽²⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o. A 2005/29/EK irányelvvel (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

II. MELLÉKLET

A PÉNZÜGYI HOZZÁJÁRULÁSOKNAK A 4. CIKKBEN EMLÍTETT KEDVEZMÉNYEZETTJEI

1. A 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett cselekvésekre vonatkozó pénzügyi hozzájárulást a tagállam vagy az érintett illetékes hatóság által átlátható eljárással kijelölt köztisztület vagy nonprofit szervezet kaphatja, a Bizottság egyetértésével.
2. A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett cselekvésekhez a pénzügyi hozzájárulást az e határozat 8. cikke értelmében részt vevőnek minősülő tagállamok és harmadik országok felsőfokú oktatási intézményei kaphatják, a felsőoktatásban a harmadik országokkal történő együttműködésen keresztül a minőség javítására és az interkulturális megértés előmozdítására irányuló program létrehozásáról (Erasmus Mundus) szóló, 2003. december 5-i 2317/2003/EK európai parlamenti és tanácsi határozat 2. cikke⁽¹⁾ szerint.
3. A 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett cselekvésekhez a pénzügyi hozzájárulásokat a határozat 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti társfinanszírozást élvező fogyasztóvédelemmel kapcsolatos integrált európai mesterfokozatú képzésben részt vevő diákok és tanárok kaphatják.
4. A 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett cselekvésekhez a pénzügyi hozzájárulásokat a 2006/2004/EK rendeletben és a 2001/95/EK irányelvben említett, a fogyasztóvédelmi jogalkalmazás területén dolgozó tisztviselők kaphatják.
5. A 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett cselekvésekhez a pénzügyi hozzájárulásokat olyan európai fogyasztói szervezetek kaphatják, amelyek:
 - a) az ipari, kereskedelmi és üzleti vagy más érdek-összeütőközésektől független nem kormányzati, nonprofit szervezetek, melyeknek elsődleges céljuk, illetve tevékenységük a Közösségben a fogyasztók egészségének, biztonságának és gazdasági és törvényes érdekeinek az előmozdítása és védelme;
 - b) a tagállamok legalább felében működő, a nemzeti szabályoknak vagy gyakorlatnak megfelelően reprezentatív, és regionális vagy nemzeti szinten aktív nemzeti fogyasztói szervezetek által a fogyasztói érdekek közösségi szintű képviselésével megbízott szervezetek; és
 - c) a Bizottság számára kielégítő beszámolót adtak tagságukról, belső szabályzatukról és finanszírozási forrásaikról.
6. A 4. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett cselekvésekhez a pénzügyi hozzájárulásokat olyan európai fogyasztói szervezetek kaphatják, amelyek:
 - a) az ipari, kereskedelmi és üzleti vagy más érdek-összeütőközésektől független nem kormányzati, nonprofit szervezetek, melyeknek elsődleges céljuk, illetve tevékenységük a fogyasztói érdekeknek a szabványalkotási folyamatban való közösségi szintű képviselete;
 - b) a tagállamok legalább kétharmadában megbízást kaptak a fogyasztói érdekek közösségi szintű képviseletére:
 - olyan testületektől, amelyek a nemzeti szabályok vagy gyakorlat szerint reprezentatívak a tagállamokban a nemzeti fogyasztói szervezetekre, vagy
 - ilyen testületek hiányában a tagállamokban lévő olyan nemzeti fogyasztóvédelmi szervezetektől, amelyek a nemzeti szabályoknak vagy gyakorlatnak megfelelően reprezentatívak és nemzeti szinten aktívak.
 - c) a Bizottság számára kielégítő beszámolót adtak tagságukról, belső szabályzatukról és finanszírozási forrásaikról.

(¹) HL L 345., 2003.12.31., 1. o.